

**Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
we Wrocławiu**

Wrocław, dnia 24 lutego 2015 r.

WOOS.4233.8.2012.ŁCK.47

DECYZJA

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i”, oraz art. 82 i art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 zm.) w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), a także § 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), po ponownym rozpatrzeniu wniosku Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, złożonego przez Pełnomocnika - Pana Tomasza Wróblewskiego Projektanta Firmy Hydroprojekt Wrocław Spółka z o.o. z siedzibą przy ul. Wybrzeże Wyspiańskiego 39 we Wrocławiu z dnia 29 sierpnia 2012 r., znak: HP/B/11/2012, przekazanego tutejszemu organowi pismem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 12 lutego 2014 r., znak: DOOS-oa1.4233.15.2013.IS.18,

ustalam

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego Boboszów na rzece Nysie Kłodzkiej”, według wariantu II.

I. Określam

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Przedmiotowe przedsięwzięcie obejmuje budowę suchego zbiornika, zlokalizowanego w miejscowości Boboszów i Pisary, gmina Międzyzlesie, powiat Kłodzki, województwo Dolnośląskie.

2. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

2.1. Roboty ziemne i prace budowlano-montażowe zaplanować tak, aby trwały jak najkrócej i wykonywać je wyłącznie w porze dziennej od godziny 6⁰⁰ do godziny 22⁰⁰.

2.2. Wycinkę drzew i krzewów przeprowadzić w okresie od 15 sierpnia do 15 marca wyłącznie na terenach bezpośrednio kolidujących z realizacją inwestycji, tj.:

- na terenie przeznaczonym na posadwienie korpusu zapory, na budowę dróg technicznych, wewnętrznych dojazdowych do niej i na urządzenia przelewowe wzdłuż prawego przyczółka zapory,

- z pasa terenu przeznaczonego na czasowe (w fazie budowy) przełożenie koryta rzeki Nysy Kłodzkiej,
 - ze skarp objętych regulacją koryta rzeki Nysy Kłodzkiej,
 - z pasa terenu przeznaczonego na wykonanie nowego koryta rzeki łączącego wylot urządzeń spustowych z istniejącym korytem rzeki.
- 2.3. Wyznaczanie drzew przeznaczonych do wycinki na terenie inwestycji prowadzić pod nadzorem przyrodniczym (wykonanym przez specjalistę botanika-fitosocjologa) pod kątem zachowania jak największej części poszczególnych płatów siedlisk przyrodniczych, w szczególności siedliska *9180 jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach. Pozostawić nienaruszoną część płatu siedliska *9180 w bocznym wąwozie erozyjnym uchodzącym do Nysy Kłodzkiej (północna część działki nr 70/1) i jak największą powierzchnię płatu siedliska na skarpie przy ujściu wąwozu do koryta rzeki o szacunkowej powierzchni 0,35 ha. Strefy brzeżne płatu na działce nr 70/1 nieprzeznaczone do wycinki wyznaczyć w sposób widoczny w terenie (np. tyczkami i taśmą odblaskową).
- 2.4. W obrębie płatów siedliska przyrodniczego *91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe rosnących na terenie projektowanej czaszy zbiornika – w miarę możliwości lokalizacyjnych i technologicznych – przy udziale specjalisty botanika-fitosocjologa ograniczyć wycinkę drzew do niezbędnego minimum oraz pozostawić jak najwięcej drzew i krzewów z gałęziami położonymi nisko nad korytem Nysy Kłodzkiej.
- 2.5. Wycinkę drzew, których obwód pnia przekracza 40 cm (z wyjątkiem ogłowionych wierzb) oraz rozbiórkę obiektów kubaturowych prowadzić pod nadzorem specjalisty chiropterologa.
- 2.6. Budowę zapory zbiornika wraz z urządzeniami upustowymi przeprowadzić w sposób ciągły, z zastrzeżeniem że prace te winny rozpocząć się przed sezonem lęgowym ptaków, czyli w okresie od 15 sierpnia do 1 marca. Natomiast pozostałe prace ziemne związane z budową drogi dojazdowej do stanowiska górnego oraz rozbiórką istniejącej drogi gminnej Boboszów-Psary wraz z dwoma mostami związanymi z tą drogą i rozbiórką wszystkich obiektów kubaturowych wraz ze wszystkimi instalacjami technicznymi uzbrojenia terenu, a także przełożenie linii średniego napięcia, wykonywać w okresie od 15 sierpnia do 15 marca.
- 2.7. Karczowanie korzeni wyciętych drzew i krzewów rosnących na skarpach koryta rzeki na odcinkach, które objęte zostaną regulacją przeprowadzić w okresie od 1 czerwca do 31 sierpnia.
- 2.8. Prace w korycie rzeki prowadzić metodą „na sucho” (tzn. z wcześniejszym usunięciem wody z danego odcinka koryta). Dopuszczalne jest prowadzenie prac regulacyjnych koryta rzeki „na mokro” jedynie na 70 m odcinka rzeki (w górnej części odcinka powyżej zapory gdzie zostanie przeprowadzona korekta i ubezpieczenie brzegów rzeki narzutem kamiennym). Wszelkie prace w korycie rzeki bezwzględnie nie mogą być wykonywane w okresie od 1 marca do 31 maja, jak również powinny być maksymalnie ograniczone w okresie od 1 września do końca lutego.

- 2.9. Prace budowlane w korycie i na skarpach rzeki przeprowadzić etapowo, w taki sposób, aby front robót przesuwał się w dół rzeki, tj. najpierw powinien zostać uregulowany odcinek na stanowisku górnym, a następnie odcinek na stanowisku dolnym.
- 2.10. Pierwsze przepuszczenie wód budowlanych przez wybudowaną sztolnię zapory oraz nowy, wybudowany odcinek koryta rzeki i skierowanie ich do Nysy Kłodzkiej poniżej zapory przeprowadzić w okresie od 1 czerwca do 31 sierpnia.
- 2.11. W odległości do 100 m od gniazda bociana czarnego *Ciconia nigra* - zlokalizowanego w południowo-zachodniej części czaszy projektowanego zbiornika - nie prowadzić żadnych prac budowlanych oraz wycinki drzew i krzewów, a w odległości od 100 do 500 m nie wykonywać ww. czynności w okresie od 15 marca do 31 sierpnia.
- 2.12. Po zakończeniu prac inwestycyjnych w miarę możliwości odtworzyć naturalny charakter mikrorzeźby doliny rzecznej na całym odcinku rzeki objętym inwestycją.
- 2.13. Pozostawić lokalne zagłębienia na niższych terasach, w których będzie mogła gromadzić się woda.
- 2.14. Z powierzchni terenów, które zostaną objęte robotami ziemnymi i budowlanymi, przed rozpoczęciem robót ziemnych zebrać warstwę urodzajnej gleby tzw. humusu o miąższości około 0,2 m i zdeponować ją na placu zaplecza budowy lub w innym miejscu z utwardzonym podłożem, w postaci pryzm nie szerszych niż 3,0 m i nie wyższych niż 1,5 m. Pryzmy winny być zabezpieczone przed zanieczyszczeniem oraz rozjeżdżaniem przez pojazdy.
- 2.15. Prace związane ze zrywaniem humusu przeprowadzić w okresie od połowy sierpnia do połowy marca.
- 2.16. Po zakończeniu prac związanych z fazą budowy projektowanego przedsięwzięcia cały teren zajęty pod inwestycję uporządkować, drogi technologiczne i place zaplecza budowy rozebrać, a płyty drogowe i zebrany piasek z podsypki wywieźć poza teren inwestycji na wskazane wcześniej miejsce docelowe. Grunty po zapleczu budowy i drogach technologicznych, a także grunty na powierzchni których prowadzone były roboty ziemne i prace budowlane, w tym zbocza wybudowanej zapory oraz skarpy rzeki po przeprowadzonej regulacji, poddać najpierw odpowiednim zabiegom agrotechnicznym (spulchnianie gruntu, nawożenie itp.), a następnie pokryć warstwą – zgromadzonego uprzednio – humusu i obsiać odpowiednią mieszanką traw wyłącznie rodzimych gatunków i zgodnych z lokalnym siedliskiem. Do obsiewu należy stosować takie gatunki jak: kostrzewa czerwona *Festuca rubra*, kostrzewa łąkowa *F. pratensis*, życica trwała *Lolium perenne*, ewentualnie stokłosa bezostna *Bromus inermis*. Obsiew przykryć biowłókniną biodegradowalną, którą przymocować do podłoża kołkami drewnianymi. Zastępczo można stosować biowłókninę biodegradowalną z wszytymi nasionami traw.
- 2.17. Pnie drzew narażonych na uszkodzenia mechaniczne należy odeskować na wysokość 3-4 m od poziomu gruntu (dolna część desek opierać się ma na podłożu). Pomiędzy odeskowaniem i powierzchnią pnia drzewa powinien zostać umieszczony elastyczny materiał (np. grube maty słomiane). Odeskowanie należy przymocować do pnia

w kilku miejscach w odległości 40-60 cm od siebie, np. opaskami z drutu lub taśmą stalową.

- 2.18.** W przypadku narażenia konarów i gałęzi drzew na uszkodzenia mechaniczne przez pracujące maszyny lub przemieszczające się samochody, dokonać profilaktycznych cięć gałęzi drzew narażonych na złamanie. Cięcia – wykonane pod nadzorem dendrologa – nie mogą zaburzyć naturalnego pokroju drzew (maksymalnie mogą one obejmować 1/3 zielonej masy drzewa), z zachowaniem ich stabilności i statyki, tj. zakres cięć musi być równomierny z każdej strony korony. Nie zmieniać poziomu gruntu w promieniu 1,5-2 m od pni drzew, a powstałą ewentualnie różnicę terenu zabezpieczyć lokalnym murkiem oporowym lub umocnioną skarpą o większym nachyleniu.
- 2.19.** Prace budowlane prowadzone w obrębie brył korzeniowych drzew wykonywać tylko sposobem ręcznym, nie odcinać korzeni szkieletowych (o średnicy powyżej 4 cm), wykopy wykonywać nie bliżej niż 2 m od pnia, maksymalnie skrócić okres narażenia korzeni na przesuszenie, w przypadku uszkodzenia korzeni zabezpieczyć je odpowiednim preparatem z dodatkiem fungicydu, a w przypadku odsłonięcia korzeni na okres dłuższy niż 3 dni okryć je matami słomianymi lub jutowymi – przy dodatnich temperaturach silnie zwilżonymi wodą.
- 2.20.** Nie wyznaczać dróg budowlanych, nie lokalizować parkingów ani miejsc składowania materiałów budowlanych i mas ziemnych w sąsiedztwie drzew w odległości rzutu korony plus 1 m.
- 2.21.** Regulacja koryta rzeki na odcinku stanowiska dolnego, poniżej wykonanego nowego odcinka koryta rzeki na odcinku 100 m winna obejmować tylko prawą skarpe istniejącego koryta rzeki wraz z kształtowaniem terenu na jego prawym brzegu. Dno rzeki, lewy brzeg i tereny lewobrzeżne na tym odcinku winny zostać wyłączone z działań budowlanych.
- 2.22.** Przed rozpoczęciem robót budowlanych w każdym dniu roboczym kontrolować wykopy oraz inne miejsca mogące stanowić pułapki dla zwierząt: płazów, gadów, małych ssaków (ze szczególnym uwzględnieniem okresu migracji i rozrodu, tj. od 15 marca do 15 października), a znajdujące się w nich zwierzęta niezwłocznie odławiać i wypuszczać poza obszar inwestycji we właściwe dla danego gatunku miejsce, przy czym ostatnią kontrolę obecności zwierząt w wykopach przeprowadzić bezpośrednio przed zasypaniem wykopów. W przypadku stwierdzenia w wykopach węży, do ich odłowienia zatrudnić specjalistę z zakresu herpetologii.
- 2.23.** Przed rozpoczęciem fazy budowy wykonać zaplecze budowy i drogi technologiczne. Zaplecze służyć ma do magazynowania materiałów budowlanych, garażowania i tankowania maszyn, bieżących napraw maszyn i urządzeń, lokalizacji obiektów socjalnych (szatnie, biuro, przenośne kabiny sanitarne) i pojemników na odpady .
- 2.24.** Teren zaplecza budowy oraz wszystkie drogi technologiczne, po których poruszać się będą maszyny i samochody wyłożyć betonowymi płytami drogowymi na podsypce. Każdego dnia po zakończeniu pracy, a szczególnie w dni wolne

- od pracy, maszyny i samochody parkować na wyznaczonym do tego celu terenie zaplecza budowy.
- 2.25. Wykonawca zobowiązany jest do cyklicznego usuwania zanieczyszczeń powstałych na drogach w wyniku ruchu samochodów i maszyn związanych z realizacją projektowanego zamierzenia inwestycyjnego.
 - 2.26. Do garażowania i tankowania maszyn należy wydzielić część powierzchni zaplecza, która będzie uszczelniona od podłoża.
 - 2.27. Zaplecze budowy zlokalizować poza zasięgiem wód powodziowych.
 - 2.28. Należy sprawdzać na bieżąco stan techniczny pracujących maszyn budowlanych i transportowych, aby wyeliminować wycieki węglowodorów ropopochodnych do podłoża.
 - 2.29. W przypadku zaistnienia jakichkolwiek awarii w zakresie zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi grunt zanieczyszczony na skutek awarii należy natychmiast usunąć.
 - 2.30. W pobliżu miejsca garażowania i tankowania maszyn powinno znajdować się stanowisko z sorbentem służącym do likwidacji powstałych wycieków i wylewów substancji ropopochodnych.
 - 2.31. Zaplecze budowy należy wyposażać w szczelne bezodpływowe zbiorniki ścieków bytowych, których zawartość będzie przekazywana podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na ich zagospodarowanie.
 - 2.32. Należy w maksymalny sposób ograniczyć czas prowadzenia odwodnień i stosować metody ograniczające ilość odpompowywanej wody wraz z jej ochroną przed zanieczyszczeniem.
 - 2.33. Stosować wyłącznie sprawne technicznie środki transportu i urządzenia z atestami o niskiej emisji dźwięku. Eliminować z pracy niesprawne urządzenia, mogące powodować podwyższony poziom hałasu w ich otoczeniu.
 - 2.34. W trakcie prowadzonych prac budowlanych ograniczyć skutki wtórnego zapylenia poprzez zachowanie wysokiej kultury robót, w szczególności poprzez systematyczne porządkowanie placu budowy, zraszanie pylących powierzchni dróg, usuwanie powstałych zanieczyszczeń z wykorzystaniem urządzeń mechanicznych (specjalistycznych samochodów). W miejscach wyjazdu sprzętu ciężkiego z placu budowy zainstalować stanowiska, gdzie będzie się odbywać wstępne usuwanie gruntu czy błota z kół pojazdów, które stanowią źródło niezorganizowanego pylenia z powierzchni dróg.
 - 2.35. Odpady powstające podczas realizacji inwestycji należy segregować i magazynować selektywnie w pojemnikach lub w wydzielonych i przystosowanych do tego celu miejscach, w warunkach zapobiegających pyleniu i rozwiewaniu frakcji lekkich oraz ich negatywnemu oddziaływaniu na środowisko oraz zapewnić ich sukcesywny odbiór przez podmioty uprawnione do dalszego ich gospodarowania.
 - 2.36. Odpady niebezpieczne należy segregować i magazynować odrębnie w wyznaczonych pojemnikach ustawionych na terenie utwardzonym, zabezpieczonym przed dostępem osób trzecich do czasu przekazania podmiotom uprawnionym do dalszego gospodarowania tymi odpadów.

3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne na etapie eksploatacji przedsięwzięcia:

3.1 Na terenie czaszy zbiornika prowadzić ekstensywną gospodarkę pastwiskowo-łąkarską. Zalecane jest naprzemienne koszenie obszaru przeznaczonego do wykoszenia - w jednym roku połowy obszaru, a w następnym roku drugiej połowy tego obszaru. Koszenie łąk należy przeprowadzić w sierpniu, po kwitnieniu traw. Nie dopuszczać do naturalnej sukcesji w kierunku leśnym.

3.2 Ograniczyć użytkowanie oświetlenia zapory do korzystania w sytuacjach, które tego wymagają (przybór wód, pilne prace wykonywane w nocy itp.). W latarniach zastosować lampy sodowe wytwarzające światło o wyraźnym żółtym zabarwieniu, sodowe niskociśnieniowe (typu SOX), o niskiej wartości promieniowania UV.

3.3 Ścieki bytowe odprowadzać do szczelnych, bezodpływowych zbiorników i na bieżąco przekazywać podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na ich dalsze zagospodarowanie.

3.4 Zachować przepływ nienaruszalny na rzece Nysie Kłodzkiej poniżej zapory.

4. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji do wydania decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

4.1 Zaporaę wykonać jako zaporaę ziemną.

4.2 Urządzenia spustowe wyposażyć w zamknięcia w postaci zasuw o napędzie elektrycznym i awaryjnym napędzie ręcznym.

4.3 „Okno sztolni”, przez które przepływać będą wody koryta rzeki w okresie normalnej eksploatacji zbiornika, dostosować do szerokości koryta rzeki Nysy Kłodzkiej, czyli do szerokości około 4 m.

4.4 Brzegi i dno sztucznego koryta, tworzonego na czas wykonywania sztolni pod korpusem zapory, ubezpieczyć narzutem kamiennym. Szerokość dna koryta powinna być zbliżona do naturalnej szerokości rzeki, czyli powinna wynosić około 4,0 m. Po wybudowaniu obiektów związanych z funkcjonowaniem sztolni, tymczasowy odcinek rzeki o długości 145,0 m zasypać.

4.5 Szerokość dna regulowanego odcinka koryta rzeki powyżej i poniżej zapory dostosować do obecnej szerokości dna rzeki, tj. minimum 4 m.

4.6 Nowemu odcinkowi koryta rzeki (łączącemu wylot ze sztolni z istniejącym korytem, o długości około 75,0 m), nadać szerokość dna około 4 m.

II. Stwierdzam:

1. Konieczność wykonania kompensacji przyrodniczej:

1.1 Po zakończeniu fazy budowy przedsięwzięcia pod dwoma nowymi mostami na wybudowanym nowym odcinku drogi gminnej Boboszów-Pisary oraz pod mostem nad Nysą Kłodzką na drodze krajowej nr 33 Kłodzko-Boboszów zawiesić po jednej budce odpowiedniej do gniazdowania pluszcza. Szczegółową lokalizację budek skonsultować z ornitologiem, który wskaże najodpowiedniejsze miejsca lokalizacji budek i będzie pełnił bezpośredni nadzór w czasie ich wieszania.

- 1.2** Po zakończeniu fazy budowy przedsięwzięcia w okresie wczesnowiosennym na terenie i w sąsiedztwie miejsca inwestycji wywiesić 42 skrzynki lęgowe dla nietoperzy. Skrzynki wywiesić w 7 grupach, po 6 skrzynek. W każdej grupie 3 skrzynki model Issel oraz 3 skrzynki model Stratmann. Szczegółową lokalizację skrzynek winien wskazać specjalista chiropterolog, który pełnić winien również bezpośredni nadzór w czasie ich wieszania, a także nadzór nad ich konserwacją na etapie eksploatacji inwestycji. Konserwację skrzynek ograniczyć do ich naprawy poprzez poprawienie ich szczelności oraz uzupełnienie brakujących elementów (nie wolno stosować żadnych środków chemicznych do ich konserwacji), a także oczyszczenie skrzynek z odchodów. W przypadku poważniejszego ich uszkodzenia lub zniszczenia należy wymienić je na nowe. Kontrole skrzynek należy rozpocząć rok po wywieszeniu i prowadzić je przez minimum 5 lat, raz w roku w okresie od końca lipca do końca sierpnia.
- 1.3** Na obu brzegach Nysy Kłodzkiej, na gruntach należących do Inwestora, na wolnych powierzchniach terenu właściwego siedliskowo dla *91E0 łągu wierzbowo, topolowo, olszowo, jesionowego, dokonać nasadzeń na powierzchniach obejmujących łącznie co najmniej 0,55 ha. Do nasadzeń użyć dominujące dla tego siedliska gatunki drzew: olsza czarna, wierzba iwa, wierzba biała, topola osika, topola biała, jesion oraz krzewów: czeremcha pospolita i leszczyna pospolita.
- 1.4** Na obu stokach doliny Nysy Kłodzkiej na obszarach przeznaczonych do zalesień wyznaczonych na gruntach należących do Inwestora, dokonać nasadzeń drzew i krzewów o składzie dendroflory podobnym do składu istniejących drzewostanów występujących w sąsiedztwie tych terenów (dominujące gatunki drzew to: buk pospolity, klon jawor, lipa drobnolistna, świerk pospolity, domieszkowe gatunki drzew to: jarząb pospolity, brzoza brodawkowata, jodła pospolita, modrzew europejski, klon pospolity, dąb szypułkowy, czereśnia ptasia, wiąz górski, grab pospolity oraz krzewów: leszczyny pospolita, czeremcha pospolita, kalina kolorowa, kruszyna pospolita, bez koralowy, dodatkowo na brzegach lasu: róża pospolita i alpejska, śliwa tarnina, głóg dwuszyjkowy). Na lewym stoku doliny nowe zalesienia winny objąć teren o łącznej powierzchni co najmniej 3,5 ha, natomiast na prawym stoku teren o powierzchni co najmniej 0,55 ha. Obszary te stanowiąc będą rozbudowę istniejących kompleksów leśnych.
- 1.5** Wzdłuż nowego odcinka drogi gminnej po obydwu jej stronach dokonać nasadzeń drzew i krzewów na powierzchni co najmniej 1,5 ha. Na skarpie poniżej drogi od strony czaszy zbiornika w pasie o szerokości około 10-20 m (od km 0+100 do 1+200 drogi) dokonać nasadzeń drzew z gatunków: klon jawor, lipa drobnolistna oraz krzewów z gatunków: róża pospolita, róża alpejska, śliwa tarnina, głóg dwuszyjkowy, leszczyna pospolita, kalina koralowa, kruszyna pospolita, bez koralowy, bez czarny. Na skarpie powyżej drogi dokonać nasadzeń krzewów w pasie o szerokości 3-10 m (od km 0+000 do 0+900 drogi) z użyciem ww. gatunków krzewów.
- 1.6** Na obszarze o powierzchni co najmniej 0,2 ha na stoku doliny Nysy Kłodzkiej, powyżej istniejącego siedliska *9180 jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach

i zboczach bezpośrednio do niego przyległym, odtworzyć las zboczowy *9180. Skład nowego drzewostanu winien być zgodny ze składem właściwym dla lasu zboczowego – z dominacją klonu jawora z domieszką lipy drobnolistnej, jesionu wyniosłego, świerka pospolitego, brzozy brodawkowatej oraz krzewów: leszczyny pospolitej, czeremchy pospolitej, róży alpejskiej, jarząbu pospolitego, suchodrzewu czarnego;

1.7 Szczegółowe projekty zalesień i zakrzewień, o których mowa w pkt. II.1.3-II.1.6, opracować pod kierunkiem dendrologa i botanika, w uzgodnieniu z właściwym nadleśnictwem. Nasadzeń dokonać w okresie wczesnowiosennym lub jesiennym, w trakcie realizacji inwestycji. Sadzonki zabezpieczyć przed zgryzaniem przez zwierzynę leśną. Zapewnić nadzór nad zalesieniami w czasie ich wzrostu i rozwoju (przez okres co najmniej 10 lat).

2. Konieczność monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko

2.1 W w fazie eksploatacji przedsięwzięcia po pierwszym spiętrzeniu wód (co najmniej 4 m przy zaporze czołowej) w następującym po tym fakcie sezonie wegetacyjnym w czerwcu lub lipcu określić stan zachowania zlokalizowanego na terenie czaszy zbiornika lasu łęgowego (91E0). Badania przy udziale specjalisty botanika wykonać zgodnie z metodyką monitoringu Głównego Inspektora Ochrony Środowiska dla tego typu siedliska;

2.2 Rok po zakończeniu inwestycji dokonać oceny skuteczności obsiewu odpowiednimi mieszkankami traw (zadarnienia) zrekultywowanych gruntów na terenie inwestycji, w szczególności umocnionych skarp. Następnie do końca drugiego, trzeciego i szóstego roku kalendarzowego, po zakończeniu fazy budowy przedsięwzięcia przy udziale specjalisty botanika dokonać na wybranej powierzchni oceny wykonanych prac związanych z kompensacją siedliska *9180. Jeśli proces kompensacji nie będzie przebiegał prawidłowo, należy zmodyfikować i wydłużyć okres monitoringu na dalsze lata, w celu obserwacji procesu sukcesji w odtworzonym płacie i modyfikacji działań kompensacyjnych. Nadrzędnym celem jest osiągnięcie co najmniej stanu zachowania U1 (niewłaściwy) w odtworzonym płacie siedliska 9180;

2.3 Po wybudowaniu zapory przy udziale specjalisty ichtiologa sprawdzić skuteczność funkcjonowania sztolni w korpusie zapory, którą będą przepływać wody Nysy Kłodzkiej, pod kątem przemieszczania się przez nią ryb w dół i w górę rzeki, bezpośrednio po zakończeniu budowy oraz w okresie tarlisk ryb. W przypadku stwierdzenia wadliwego funkcjonowania sztolni, powodującej utrudnienia w przemieszczaniu się ryb, należy bezzwłocznie usprawnić jej działanie jako przeszkody dla ryb i innych organizmów wodnych

2.4 Informacje o ustaleniach dotyczących sposobu i zakresu przeprowadzenia działań, o których mowa w pkt I.2.3-I.2.5, I.2.18, II.1.1, II.1.2, II.1.7, a także dokumenty potwierdzające udział specjalistów (np. protokół z ustaleń i/oraz oświadczenie specjalisty potwierdzające właściwe przeprowadzenie działań) oraz wyniki badań monitoringowych wskazanych w pkt. II.2.1-II.2.3, przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu w ciągu 60 dni po dokonaniu ustaleń lub/i po ich realizacji.

- III. Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*;
- IV. Integralną częścią decyzji jest Załącznik, będący charakterystyką przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

Pan Tomasz Wróblewski Projektant Firmy Hydroprojekt Wrocław Spółka z o.o. z siedzibą przy ul. Wybrzeże Wyspiańskiego 39 we Wrocławiu, działając w imieniu i na rzecz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, wnioskiem z dnia 29 sierpnia 2012 r., znak: HP/B/11/2012, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: **„Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego Boboszków na rzece Nysie Kłodzkiej”**. W dniu 31 stycznia 2013 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wydał dla przedmiotowego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Od decyzji jedna ze stron wniosła odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska decyzją z dnia 6 grudnia 2013 r., znak: DOOŚ-oa1.4233.15.2013.IS.13, uchylił w całości decyzję tutejszego organu i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Dokumenty przesłano pismem z dnia 12 lutego 2014 r., znak: DOOŚ-oa1.4233.15.2013.IS.18.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego. Planowany zbiornik ze względu na niewielką pojemność (maksymalna pojemność zbiornika wynosi około 1,418 mln m³), kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Do zbiorników mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w *sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* dalej zwane „rozporządzeniem oos”, kwalifikują się zbiorniki przeznaczone do stałego magazynowania lub zatrzymywania nie mniej niż 10 mln m³ nowej lub dodatkowej masy wody, a zatem o pojemności siedmiokrotnie większej. Realizowana w ramach planowanego zamierzenia zaporą ziemną o maksymalnej wysokości wynoszącej 17,0 m i projektowanym okresowym piętrzeniu wody do 15,7 m, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia oos kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie jest inwestycją w zakresie budowli przeciwpowodziowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. *o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych* (Dz. U. Nr 143, poz. 963 ze zm.). Stosownie do dyspozycji ustawowej art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, dalej zwana „ustawą oos” organem właściwym do wydania decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Krąg stron postępowania organ ustalił na podstawie wykazu stron, załączonych do wniosku map: ewidencyjnych, sytuacyjno-wysokościowych, do celów projektowych z naniesionym zakresem inwestycji i oddziaływania. Stronami są: Wnioskodawca, właściciele, użytkownicy wieczystości i zarządcy nieruchomości znajdujących się na terenie inwestycji oraz w obszarze jego oddziaływania, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii, a także w obszarze kompensacji. Zgodnie z informacją zawartą w opracowaniu „Koncepcja Programowo – Przestrzenna” (mgr inż. Tomasz Wróblewski, mgr inż. Piotr Trybuś, mgr Paweł Bobrowski), sporządzanej dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz z wyników symulacji rozprzestrzenia się fali powodziowej w sytuacjach awaryjnych (awaria zapory), wynika, iż konsekwencją katastrofy zapory jest zatopienie miejscowości Międzyzlesie. Liczba ludności zamieszkująca zatopiony obszar przekracza 300 osób. A zatem w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym liczba stron przekracza 20. W związku z powyższym i stosownie do dyspozycji ustawowej art. 74 ust. 3 ustawy ooś, organ zawiadamiał strony postępowania o wszystkich czynnościach organów administracji publicznej na zasadzie określonej w art. 49 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, poprzez obwieszczenia. Obwieszczenia umieszczano na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń: w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy Międzyzlesie, w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, na stronie: wroclaw.rdos.gov.pl.

Zawiadomieniem z dnia 21 lutego 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2012.ŁCK.25 i obwieszczeniem z dnia 21 lutego 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2012.ŁCK.26, organ poinformował Pełnomocnika Wnioskodawcy i pozostałe strony postępowania o przystąpieniu do ponownego rozpatrzenia sprawy w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 21 lutego 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2012.ŁCK.27 oraz pismem z dnia 16 grudnia 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2012.ŁCK.40, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu poinformował Pełnomocnika Strony skarżącej Panią Annę Łabędź z Kancelarii Radcy Prawnej, reprezentującej Panią Katarzynę Wróbel, iż wszystkie strony przedmiotowego postępowania, będą zawiadamiane o wszystkich czynnościach organów administracji publicznej na zasadzie określonej w art. 49 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

W toku prowadzonego postępowania w odpowiedzi na pismo tutejszego organu z dnia 19 marca 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2012.ŁCK.28, wzywające o dostosowanie zgromadzonego materiału w zakresie kwestii podniesionych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowisk w decyzji z dnia 6 grudnia 2013 r., znak: DOOŚ-oa1.4233.15.2013.IS.13, uchylającej w całości decyzję tutejszego organu i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia, Wnioskodawca w dniu 12 sierpnia 2014 r. przedłożył ujednoczony opracowanie pn.: „Raport o oddziaływaniu na środowisko projektowanego przedsięwzięcia p.n.: Budowa suchego zbiornika „Boboszów” na rzece Nysie Kłodzkiej”, opracowany przez dr. Jerzego Krajewskiego, mgr. inż. Tomasza Wróblewskiego, mgr. inż. Grzegorza Chudego, przy współudziale dr. Wojciecha Jankowskiego, mgr. Michała Smoczyka, dr. inż. Marcina Kadeja,

prof. dr. hab. Dariusza Tarnawskiego, dr. Jana Błachutę, mgr. Wojciecha Grzesiaka, mgr. Kamilę Grzesiak, mgr. inż. Pawła Kmiećnika, mgr. inż. Annę Kmiećnik, dr. Elżbietę Szopińską, dr. Sylwię Wierzchołską, mgr. inż. Angelikę Kuśmierczyk-Jędrzak, mgr. inż. Annę Pochwałę (sierpień 2014 r.). Raport uzupełniono pismem z dnia 18 listopada 2014 r. W uzupełnieniu odniesiono się do zakresu długości regulacji cieku, rodzaju przekładanej linii elektroenergetycznej, sposobu odwodnienia dróg wewnętrznych, uszczegółowienia informacji o lokalizacji i funkcjonowaniu zaplecza budowy w zakresie minimalizacji zagrożeń związanych z możliwością wystąpienia wezbrań w czasie długotrwałej fazy budowy, wpływu przedsięwzięcia na części wód w granicach, których zamierzenie jest realizowane i na które oddziałuje, oceny oddziaływań skumulowanych, przeprowadzonych badań terenowych w obszarze inwestycji w zakresie potwierdzenia obecności lub braku obecności makrofitów, fitobentosu, makrozoobentosu, wyników uzupełnionej inwentaryzacji przyrodniczej. Ponadto z zakresu wniosku wyłączono budowę drogi gminnej, która nie jest obiektem przeciwpowodziowym ani funkcjonalnie z nim związanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. *o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych*.

W trybie art. 21 ustawy o oś dane o: wniosku, przedłożonym raporcie, wydanej decyzji oraz raporcie przedłożonym po uchyleniu pierwotnej decyzji zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, kolejno pod nr: 563/2012, 564/2012, 95/2013, 865/2014.

Wypełniając dyspozycję ustawową art. 77 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 2, w związku z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy o oś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kłodzku o opinię przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o czym poinformował strony postępowania obwieszczeniem z dnia 28 listopada 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2012.ŁCK.6. Planowany zbiornik nie jest przeznaczony do stałego magazynowania lub zatrzymywania nie mniej niż 10 mln m³ nowej lub dodatkowej masy wody, a zatem nie ma tu zastosowania przepis art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „a” tiret piąte ustawy o oś. Również zaznaczyć należy, iż transponowana do rozporządzenia o oś Dyrektywa Parlamentu Europejskiego I Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, stanowi iż do przedsięwzięć podlegających ocenie oddziaływania na środowisko wymienionych w załączniku nr 1 zaliczają się zapory i inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania lub stałego gromadzenia wody w przypadku gdy nowe lub dodatkowe masy wód zatrzymanych lub zmagazynowanych przekraczają 10 mln m³. Dyrektywa w załączniku 1 nie uwzględnia zbiorników o mniejszych możliwościach retencyjnych, powstałych w związku z realizacją budowli piętrzącej o wysokości powyżej 5 m, tak jak w przedmiotowym przypadku. A zatem właściwym do wydania opinii przed wydaniem niniejszej decyzji był Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kłodzku.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kłodzku nie wypowiedział się w terminie, o którym mowa w art. 77 ust. 6 w związku z art. 78 ust. 4 ustawy o oś, co organ potraktował jako brak zastrzeżeń.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu w oparciu o art. 33 cytowanej ustawy, obwieszczeniem z dnia 12 grudnia 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2012.LCK.39, podał do publicznej wiadomości informacje o planowanym przedsięwzięciu, tj. o:

- przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko,
- wszczęciu postępowania,
- przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie,
- organie właściwym do wydania decyzji oraz organie właściwym do wydania opinii,
- możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu,
- możliwości składania uwag i wniosków,
- sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21-dniowy termin ich składania,
- organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków.

W obwieszczeniu organ wskazał, że postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzone jest na rzecz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, w imieniu, którego działa Pan Tomasz Wróblewski reprezentujący firmę Hydroprojekt Wrocław Sp. z o. o. , przy ul. Wybrzeże Wyspiańskiego 39, 50-370 Wrocław. Wyjaśnił, iż organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionego w § 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397) zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Organ poinformował, iż wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kłodzku o opinię przed wydaniem decyzji (jako organu właściwego w sprawie). Ponadto wskazał, że każdy może zapoznać się z całą dokumentacją zgromadzoną w sprawie od dnia publicznego wywieszenia obwieszczenia, w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu przy pl. Powstańców Warszawy 1, w pokoju 3018 w godzinach od 7³⁰ do 15³⁰. Poinformował o możliwości składania w dniach od 19 grudnia 2014 r. do 8 stycznia 2015 r. (włącznie), uwag i wniosków odnośnie planowanego przedsięwzięcia w formie pisemnej pod w/w adresem, ustnie do protokołu lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r., poz. 262 ze zm.). Wskazał, iż organem właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Społeczeństwo zostało poinformowane, że uwagi i wnioski wniesione po wyznaczonym terminie pozostaną bez rozpatrzenia.

Stosownie do dyspozycji art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy ooś informacje o planowanym przedsięwzięciu zostały podane do publicznej wiadomości, poprzez:

- ogłoszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie organu właściwego w sprawie, tj. na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
- udostępnienie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu (www.wroclaw.rdos.gov.pl),
- ogłoszenie informacji o planowanym przedsięwzięciu poprzez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu realizacji planowanego przedsięwzięcia,
- ogłoszenie w prasie – w dolnośląskim dodatku „Gazety Wyborczej”.

Powyższe obwieszczenie umieszczono od dnia 18 grudnia 2014 r. do 8 stycznia 2015 r. (włącznie) na:

- na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy Międzylesie,
- na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
- w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, na stronie: www.wroclaw.rdos.gov.pl.

W dniu 18 grudnia 2014 r. obwieszczenie umieszczono w dolnośląskim dodatku „Gazety Wyborczej”.

W dniu 8 stycznia 2015 r. Pani Katarzyna Wróbel wniosła o bardziej szczegółowe informowanie poprzez przekazywanie wszelkich informacji o obwieszczeniach na adres poczty elektronicznej. Organ dostosował się do wniosku strony.

Wpłynęła również jedna uwaga po wyznaczonym terminie na składanie uwag i wniosków. Osoba wnosząca uwagę podniosła kwestię wpływu przedsięwzięcia na klimat. W Jej opinii, zbiorniki mokre i suche z łapaczem rumoszu mogą wpłynąć na wilgotność powietrza, a w konsekwencji na odczuwalność niskich temperatur zimą i rozwój grzybów i pleśni latem. Podniosła również kwestię wpływu inwestycji na wzrost wylęgania komarów. Uwagę tę organ pozostawił bez rozpatrzenia. Zaznaczyć jednak należy, iż planowany zbiornik jest zbiornikiem suchym, dla którego zrezygnowano z budowy łapacza rumoszu. Zbiornik będzie gromadził wodę o prawdopodobieństwie wystąpienia raz na dziesięć lat i to przez okres około 7,8 godzin. Zbiorniki suche bez łapacza rumoszu, tak jak to ma miejsce w przedmiotowym przypadku, pozbawione są wymienionych wyżej oddziaływań.

W związku z powyższym, na zasadzie określonej w art. 10 § 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu obwieszczeniem z dnia 2 lutego 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2012.ŁCK44, i zawiadomieniem z 2 lutego 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2012.ŁCK45, poinformował strony postępowania o zebraniu całego materiału dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia i o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Przed wydaniem niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w powyższym terminie żadna ze stron nie wniosła uwag ani wniosków do postępowania.

W ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie oceny oddziaływania na środowisko do rozpatrzenia przedłożono komplet dokumentacji zgodny z art. 74 ust. 1 ustawy ooś.

Na poziomie przedsięwzięcia analizie poddano 4 różne warianty przedsięwzięcia (I, II, III, IV). Wariant I i II z koroną zapory na rzędnej 500 m n.p.m. i maksymalnym poziomem piętrzenia na rzędnej 499,70 m n.p.m. oraz wariant III i IV z koroną zapory

na rzędnej 498,50 m n.p.m. i z maksymalnym poziomem piętrzenia na rzędnej 497,00 m n.p.m. Różnica pomiędzy rzędną korony w rozwiązaniu pierwszym (wariant I i II) i drugim (wariant III i IV) wynosi 1,5 m. Przyjęty poziom korony zapory będzie miał wpływ na uzyskaną objętość zbiornika, a to z kolei będzie miało wpływ na stopień uzyskania redukcji fal powodziowych. Biorąc pod uwagę skuteczność redukcyjną zbiornika najkorzystniejszy okazał się wariant I i II. W rozwiązaniu tym udało się zredukować falę odpowiadającą przepływowi wody miarodajnej oraz falę odpowiadającą przepływowi wody kontrolnej. Oba rozwiązania, zarówno zbiornik z koroną zapory na rzędnej 500,0 m n.p.m., jak i zbiornik z koroną zapory na rzędnej 498,5 m n.p.m., redukują falę o przepływie wody miarodajnej na poziomie około 70%. Natomiast w przypadku przepływów o wielkości fali kontrolnej redukujeja na zbiorniku z koroną zapory na rzędnej 500,0 m n.p.m. będzie wynosiła 47%, a na zbiorniku z koroną zapory na rzędnej 498,5 m n.p.m. będzie wynosiła 19%.

Kolejnym kryterium wyboru wariantu było bezpieczeństwo konstrukcji. Dla wszystkich czterech wariantów (warianty I, II, III, IV) konstrukcję zapory projektuje się jako ziemną o nachyleniu skarp 1:3 (w wariacie III i IV w obrębie urządzeń zrzutowych nachylenie skarpy lokalnie zmniejszono do 1:1). W wariantach I i II urządzenia spustowe projektuje się w postaci sztolni wyposażonej w kanały, natomiast urządzenia przelewowe w wariacie I projektuje się w postaci dwóch wież przelewowych, a w wariacie II w postaci przelewu stokowego. W wariacie III i IV urządzenia spustowe projektuje się w postaci sztolni wyposażonej w kanały, natomiast urządzenia przelewowe projektuje się w postaci przelewu czołowego. Najbezpieczniejszym rozwiązaniem okazał się wariant II z przelewem stokowym. Przelew stokowy daje możliwość stałego monitoringu i dostępu wzdłuż całej długości budowli, a także jest najmniej podatny na ewentualne przytykanie płynącymi kłódami lub innymi elementami niesionymi przez rzekę.

Dla wszystkich czterech wariantów (I, II, III, IV) zaprojektowano podobne ukształtowanie czaszy zbiornika, jedyna różnica polega na wprowadzeniu w wariacie III i IV, osadnika rumoszu skalnego, na terenie czaszy zbiornika, .

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu rozważył wpływ wszystkich analizowanych wariantów na środowisko i ocenił przewidywane oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska.

Analizując rozwiązania techniczne poszczególnych wariantów przy jednoczesnym uwzględnieniu aspektów środowiskowych i przyrodniczych, najkorzystniejsze są warianty I i II. W wariantach tych szerokość jednego z okien sztolni (przez które przepływać będzie woda rzeki w warunkach normalnych) wynosić będzie około 4,0 m i odpowiadać będzie szerokości koryta rzeki na odcinku objętym inwestycją, a dno ukształtowano w sposób zbliżony do naturalnego. Rozwiązanie takie pozwoli zachować ciągłość koryta na całym odcinku rzeki biegnącym pod korpusem zapory, co z kolei umożliwi swobodne przemieszczanie się organizmom wodnym w podobnym stopniu, jak obecnie. Natomiast w wariantach III i IV szerokość jednego z kanałów sztolni, którym będzie przepływać rzeka w normalnych warunkach, wynosić będzie do 2,0 m. Ponadto w wariantach I i II na odcinku odpowietrznym zapory, wybudowane zostaną dwa kominy żelbetowe umożliwiające dopływ światła dziennego do głównej części sztolni, w której

poprowadzone zostanie koryto rzeki, co dodatkowo przyczyni się do uzyskania na tym sztucznym odcinku rzeki warunków zbliżonych do naturalnych. Przyjęte w wariantcie II rozwiązanie w postaci przelewu stokowego jest rozwiązaniem bezpieczniejszym z punktu widzenia ochrony przed ewentualnym zatknięciem drzewami i krzewami niesionymi wodami powodziowymi. W wariantcie tym można pozostawić drzewa i krzewy rosnące na terenie czaszy zbiornika (poza tymi które bezpośrednio kolidują z inwestycją). Dzięki przeniesieniu przelewu stokowego z lewej strony zapory na prawą i poprowadzeniu go wzdłuż prawego przyczółka zapory, większa część powierzchni chronionego siedliska priorytetowego 9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stromych stokach i zboczach (*Tilio platyphyllis-Acerion pseudoplatani*) usytuowanego na lewym brzegu rzeki, na wysokości zapory zostanie zachowana. Zrezygnowano również z lokalnych wycinek drzew na około 200,0 m odcinku wzdłuż koryta rzeki Nysy Kłodzkiej (powyżej odcinka regulowanego) na terenie czaszy zbiornika.

W oparciu o analizę wyżej zaproponowanych rozwiązań, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przychylił się do wniosku Inwestora, tj. do realizacji przedsięwzięcia w wariantcie II.

W ramach oceny oddziaływania na środowisko organ zbadał przewidywane oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, w tym w szczególności na cele ochrony obszarów Natura 2000.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza granicami obszarów chronionych wymienionych w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz. 627 ze zm.), w tym poza obszarami Natura 2000 (najbliżej położony obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Góry Białskie i Grupa Śnieżnika PLH020016 znajduje się w odległości ok. 2,2 km od północnego skraju czaszy zbiornika i w odległości ok. 3,2 km do zapory). W tej samej odległości znajdują się granice Śnieżnickiego Parku Krajobrazowego, natomiast ok. 2,8 km na zachód od zapory zbiornika położony jest Obszar Chronionego Krajobrazu „Góry Bystrzyckie i Orlickie”.

Wykonanie suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Boboszów” na rzece Nysie Kłodzkiej (w km 180+085 rzeki, w rejonie miejscowości Boboszów, w gminie Międzyzlesie) obejmować będzie prace dotyczące następujących elementów: budowa ziemnej zapory zbiornika wraz z przelewem stokowym poprowadzonym wzdłuż prawego przyczółka zapory, budowa dróg wewnętrznych oraz regulacja koryta rzeki Nysy Kłodzkiej, powyżej i poniżej zapory. Zapora wyposażona będzie w urządzenie spustowe w postaci sztolni żelbetowej poprowadzonej pod korpusem zapory o długości 135 m, podzielonej na trzy okna, w tym jedno o szerokości 4 m i dwa o szerokości 1,7 m (łącznie szerokość 11 m). W normalnych warunkach wody płynące korytem rzeki przepływać będą oknem o szerokości 4 m, odpowiadającym szerokości koryta rzeki Nysy Kłodzkiej na odcinku objętym inwestycją. Na odcinku odpowietrznym zapory wybudowane zostaną dwa kominy żelbetowe umożliwiające dopływ światła dziennego do głównej części sztolni, w której poprowadzone zostanie koryto rzeki. Budowa urządzeń spustowych wymagać będzie czasowego przełożenia koryta rzeki Nysy Kłodzkiej (wraz wykonaniem tymczasowego odcinka rzeki o długości 145 m, który funkcjonował będzie przez okres ok. 1 roku). Po wykonaniu prac związanych z korytem rzeki Nysy Kłodzkiej, długość rzeki na odcinku prowadzonych prac ulegnie

skróceniu, zasypanych zostanie ok. 170 m obecnego koryta rzeki i wybudowane zostanie nowe koryto o długości ok. 150 m, a dodatkowo część istniejącego koryta zostanie objęte regulacją. Będą one miały nadany kształt zbliżony do koryta naturalnego, zarówno pod względem szerokości koryta w dnie, spadku, ukształtowania skarp brzegowych, co zapewni przepływ taki sam jak w pierwotnym korycie. Dzięki tym działaniom zapora zarówno na etapie budowy, jak i podczas eksploatacji nie będzie stanowić przeszkody w przemieszczaniu się ryb i innych organizmów wodnych w profilu podłużnym rzeki. Z uwagi na rezygnację – w porównaniu do wcześniejszego projektu – z wykonania tzw. zbiornika rumoszu, na odcinku rzeki objętym realizacją przedsięwzięcia, jak również powyżej i poniżej niego, nie wystąpi żadna dodatkowa bariera ograniczająca przemieszczanie się rumoszu w dół rzeki (wprawdzie przed wlotem do sztolni umieszczona będzie krata o oczkach 40 cm, jednak zatrzymywana ona będzie tylko niesione prądem podczas dużych wezbrań większe gałęzie oraz pnie drzew i gałęzie). Rozwiązania utrzymujące swobodne przemieszczanie się rumoszu zapewni brak zmian siedliskowych związanych z dnem i korytem rzeki poniżej zbiornika.

Planowana budowa suchego zbiornika realizowana będzie w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) „*Nysa Kłodzka od źródeł do Różanki*” o kodzie PLRW60004121169, w obszarze dorzecza Odry (region wodny Środkowej Odry). Również zasięg oddziaływania zamierzenia związany ze zmianą częstotliwości zalewów na odcinku rzeki Nysy Kłodzkiej i zasięg oddziaływania zamierzenia związany z poważną awarią zbiornika objemie JCWP o kodzie PLRW 60004121169 i JCWPd o kodzie PLGW6220110. JWCP *Nysa Kłodzka od źródeł do Różanki* należy do typu 4 (potok wyżynny krzemianowy z substratem gruboziarnistym). Zgodnie z zapisami opublikowanego 27 maja 2011 r. *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* (M. P. Nr 40, poz. 451) ...” (PGWDO) JCWP o kodzie PLRW60004121169 *Nysa Kłodzka od źródła do Różanki*, stanowi część scalonej części wód (SCWP) o kodzie SO0901. Jednolita Część Wód Powierzchniowych została zaklasyfikowana jako naturalna część wód, a jej stan został oceniony jako zły, zagrożona ryzykiem nieosiągnięciem celów środowiskowych określonych w PGWDO. Wyznaczono dla niej derogację 4(7) – 1 z uwagi na planowane działania w zakresie realizacji inwestycji powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych JCWP, służące wyższemu celom społecznym, tj. ochronie przeciwpowodziowej.

Ze względu na fakt, iż inwestycja będzie realizowana w nowym cyklu planistycznym, identyfikację części wód i ich celów uzupełniono również o zaktualizowaną ocenę części wód, w granicach, których zamierzenie jest realizowane i na które oddziałuje. Zgodnie z aktualizacjami, JCWP *Nysa Kłodzka od źródła do Różanki* stanowi naturalną część wód, której celem środowiskowym jest utrzymanie dobrego stanu ekologicznego wód i osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód. Z uwagi na planowane działania w zakresie realizacji inwestycji powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych JCWP, służące wyższemu celom społecznym, tj. ochronie przeciwpowodziowej, w obecnym stanie dla tej części wód wyznaczono derogację 4(7) – 1 (odstępstwo od osiągnięcia celów środowiskowych). W cyklu planistycznym na okres 2015-2021 brak uzasadnienia potrzeby utrzymania zmian hydromorfologicznych (zgodnie z art. 4 ust. 3 Dyrektywy 2006/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego

działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000. s.1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275 z późn. zm.), zwana „Ramową Dyrektywą Wodną”) Celami ochrony analizowanej jednolitej części wód powierzchniowych jest osiągnięcie do 2021 roku dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód.

Ponadto w przedłożonej dokumentacji wskazano, iż przedmiotowa JCWP znajduje się na terenie występowania wód przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia. A zatem istotne znaczenie będą miały zapisy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia (Dz. U. Nr 204, poz. 1728).

W celu oceny wpływu przedsięwzięcia na osiągnięcie celów środowiskowych, w przedłożonym wraz z Raportem opracowaniu pn.: „Ekspertyza - Ocena wpływu/oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na cele ochrony wód wynikające z Ramowej Dyrektywy Wodnej dla planowanego Przedsięwzięcia: Budowa suchego zbiornika Boboszków na rzece Nysie Kłodzkiej” autorstwa Michała Błachuty, Jana Błachuty, Michała Smoczyka i uzupełnieniu, przeanalizowano wpływ przedsięwzięcia na stan ekologiczny tej części wód, poprzez ocenę wpływu zamierzenia na poszczególne wskaźniki jakości wód określające elementy biologiczne (wpływ na ichtiofaunę oraz możliwy wpływ na fitobentos, makrofity, makrobezkręgowce bentosowe), wspierające je elementy hydromorfologiczne (system hydrologiczny, ciągłość rzeki, warunki morfologiczne), a także wspierające je elementy fizykochemiczne jakości wód (warunki cieplne, warunki natlenienia, zasolenie, stan zakwaszenia, warunki biogenne, zanieczyszczenia specyficzne). Analizę poprzedzono ocenę aktualnego stanu ekologicznego wód.

Aktualny stan poszczególnych elementów biologicznych, decydujących o stanie ekologicznym JCWP jest zróżnicowany, jednak stan ekologiczny wód całej JCWP został oceniony – na podstawie wyników monitoringu jakości wód powierzchniowych prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu w roku 2012 – jako dobry, spełniający też wymogi obszarów chronionych. Wskaźniki jakości, w tym nieprzebadane przez WIOŚ wskaźniki określające stan ekologiczny ichtiofauny, makrobentosu dennego i makrofitów, uzupełniono wynikami badań własnych, wykonanych przez specjalistów na potrzebę Raportu, zgodnie z metodykami badań GIOŚ (badania ichtiofauny w 2012 r., badania makrobentosu w 2013 r., badania makrofitów w 2014 r.). Stanowiska poboru próbek wykonano na odcinku objętym inwestycją na Nysie Kłodzkiej (stanowisko Potoczek i Smeryczna), oraz częściowo poniżej na Goworówce (stanowisko ujęcie i Goworów), a także na Różance (stanowisko Różana). Stan ekologiczny JCWP na odcinku objętym wnioskiem według autorów Ekspertyzy, kwalifikuje się do drugiej klasy (wartość graniczna parametru jest zgodna z klasą, jaka została przypisana elementom biologicznym nadanym przez WIOŚ). O takim stanie przede wszystkim zadecydował stan ilościowy i gatunkowy ichtiofauny oraz makrofitów. Przedstawione wyniki badań wykazały, że ichtiofauna na 4 badanych stanowiskach w granicach omawianej JCWP plasuje się w II klasie. Stan ekologiczny rzeki w zakresie makrofitów, na badanym odcinku, na poszczególnych stanowiskach wahał się od umiarkowanego (2 stanowiska), poprzez dobry

(6 stanowisk) do bardzo dobrego (3 stanowiska). Wypadkowy stan całego badanego odcinka jest dobry. Oznacza to niewielkie zmiany w składzie i liczebności elementów biologicznych; reżim hydrologiczny i warunki morfologiczne nieznacznie naruszone i umożliwiające osiągnięcie dobrych wartości dla biologicznych elementów jakości.

Jednolita część wód powierzchniowa osiąga dobry stan ekologiczny, kiedy wszystkie wskaźniki jakości wód należące do elementów biologicznych osiągają dobry stan. Natomiast elementy fizykochemiczne i hydromorfologiczne, jako elementy wspierające, umożliwiają osiągnięcie dobrego stanu przez elementy biologiczne. Jeśli elementy biologiczne spełniają warunki dla dobrego stanu, oznacza to, że warunki hydromorfologiczne danej jednolitej części wód muszą być na tyle dobre, że umożliwiają osiągnięcie dobrego stanu przez elementy biologiczne. Dalej, aby stan części wód określić jako dobry, zarówno stan ekologiczny, jak i stan chemiczny musi zostać określony jako dobry.

Kluczową składową oceny ekologicznego stanu wód są elementy biologiczne. Przedsięwzięcia hydrotechniczne oddziałują w bezpośredni sposób na hydromorfologię wód, a każda zmiana parametrów hydromorfologicznych i fizykochemicznych pociąga za sobą zmiany zależnych od hydromorfologii biologicznych elementów. Stąd w oparciu o przedłożony materiał dowodowy dokonano oceny w jaki sposób zmiany parametrów hydromorfologicznych i fizykochemicznych JCWP przełożą się na zależne od nich elementy biologiczne.

Mając na uwadze powyższe wytypowano potencjalne czynniki oddziaływania:

- krótkotrwałe zanieczyszczenie wody zawiesiną na etapie realizacji;
- degradacja odcinka rzeki powyżej piętrzenia na skutek okresowego zmniejszenia prędkości przepływu podczas piętrzenia zbiornika, zmiana granulacji sedymentów na etapie eksploatacji przedsięwzięcia;
- bezpośrednio niszczenie siedlisk i organizmów na etapie realizacji zamierzenia;
- niekorzystne oddziaływania związane regulacją koryta i brzegów rzeki (pogorszenie jakości przyrodniczej rzecznoego siedliska przyrodniczego lub siedlisk gatunków żyjących w rzece, okresowe zamulenia lub inne zaburzenie siedlisk w wyniku prac, niszczenie gatunków żyjących w lub na dnie, zaburzenie tarła ryb, migracji ryb i innych organizmów wodnych w przypadku niewłaściwego terminu prac).

Z analizy przedłożonej w Ekspertyzie i uzupełnieniu z dnia 18 listopada 2014 r., jednoznacznie wynika, iż przedsięwzięcie nie wpłynie na warunki hydrologiczne, tj. na ilość i dynamikę przepływu wód i połączenia z częściami wód podziemnych, w zakresie normalnych przepływów, bowiem zbiornik ma redukować wyłącznie przepływy katastrofalne, o przepływie nie niższym niż Q10%. W czasie realizacji, jeśli nie wystąpią wielkie przepływy, nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na ilość i dynamikę przepływów, natomiast w czasie eksploatacji oddziaływanie to będzie krótkotrwałe, uwarunkowane wielkością przepływu w rzece, który zostanie zredukowany na odpływie, ograniczone do czasu trwania fali o częstotliwości występowania nie rzadziej niż raz na 10 lat (przy najczęstszych wezbraniach występujących z częstotliwością od raz na dziesięć lat do raz na 100 lat, będziemy mieli do czynienia z zalewami czaszy zbiornika trwającymi niecałe półtora dnia, po tym czasie woda retencjonowana w czaszy zbiornika spłynie do rzeki poniżej zapory). Wzrost dynamiki przepływu w okresach spiętrzenia wody w zbiorniku, ograniczy się

do czasu zatrzymania wody w zbiorniku, a więc będzie to oddziaływanie krótkotrwałe i odwracalne.

Podczas realizacji inwestycji wybudowana zostanie zaporą, której urządzenia upustowe zaprojektowano w postaci sztolni żelbetowej. W normalnych warunkach wody płynące korytem rzeki przepływać będą oknem o szerokości 4,0 m. Przyjęta szerokość kanału odpowiada szerokości koryta rzeki Nysy Kłodzkiej na odcinku objętym inwestycją. Pozwoli to ukształtować w kanale koryto zbliżone do naturalnego i tym samym zapewnić odpowiednie warunki dla przemieszczenia się ryb żyjących w rzece. Nie zostanie zatem przerwana ciągłość cieków. Długość uregulowanych odcinków koryta związanych z projektowanym przedsięwzięciem będzie niewielka – 510,0 m. Nowemu korycie rzeki oraz odcinkom regulowanym nadany zostanie kształt zbliżony do koryta naturalnego, dotyczy to szerokości koryta w dnie, spadku i ukształtowania skarpi brzegowych zachowana zostanie dotychczasowa szerokość koryta rzeki i spadek podłużny na regulowanych odcinkach, na większości odcinków regulowanych brzegi będą wyłożone narzutem kamiennym, długość rzeki w wyniku regulacji skróci się tylko o 20,0 m, co zapewni, że wielkość i szybkość przepływu wód przez nowe i regulowane koryto rzeki będzie podobna, jak w naturalnym jej korycie rzeki. W trakcie prac może lokalnie dojść do wzrostu dynamiki wód, ale zjawisko to wystąpi tylko na odcinkach gdzie koryto będzie nieznacznie zwężane w celu umożliwienia prowadzenia prac od wody przy umacnianiu brzegów. W związku z tym wielkość i dynamika przepływu wód zmieni się w sposób minimalny i nieznaczający.

Na regulowanych i nowych odcinkach cieków zastosowany zostanie w większości narzut kamienny i bruk kamienny. Planowane jest niewielkie, jednostronne zastosowanie murów oporowych. A zatem można uznać, iż nie zostanie przerwana łączność hydrauliczna z częściami wód podziemnych.

Zmiany struktury morfologicznej cieków obejmą krótki odcinek koryta, w tym odcinek rzeki pod zaporą gdzie nastąpi unifikacja głębokości rzeki i zmienności szerokości koryta, uproszczeniu ulegnie struktura dna. Oprócz przeobrażeń cieków nastąpi ingerencja w brzegi rzeki. Regulacje te obejmą odcinek powyżej i poniżej budowanej zapory. Oceniając skalę wpływu przedsięwzięcia na charakterystykę fizyczną części wód w zakresie wskaźników morfologicznych w oparciu o metodykę, służącą wyznaczania silnie zmienionych części wód, zawartą w opracowaniu pn.: „Weryfikacja wskaźników dla przeprowadzenia oceny stanu ilościowego i morfologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wraz ze zmianą ich wartości progowych dla uściślenia wstępnego wyznaczenia silnie zmienionych części wód”. Błachuta J., Jarząbek A., Kokoszka R., Sarna S., KZGW, Warszawa. 2006, należy stwierdzić, iż realizacja inwestycji jedynie w niewielkim stopniu wpłynie na wskaźnik regulacji wód, jednak nie w stopniu zagrażającym osiągnięciu wyznaczonym celom środowiskowym. Zastosowana metoda umożliwi ocenę skali wpływu przedsięwzięcia na charakterystykę fizyczną części wód. Metodyka ta opiera się na czterech wskaźnikach morfologicznych, tj. łącznej długości obwałowań cieków istotnych w zlewni części wód odniesiona do sumarycznej długości brzegów istotnych (M1 – wartość progowa 60%), sumaryczna wysokość zainwentaryzowanych budowli piętrzących odniesiona do sumy spadków cieków istotnych w zlewni części wód (M2 – wartość progowa 15%), sumaryczna długość części cieków na odciętych przez budowle poprzeczne o określonym spadzie odniesiona do długości

wszystkich cieków istotnych (M3 – wartość progowa dla obiektów piętrzących w sposób stały 30%), łączna długość odcinków rzek, na których prowadzone były prace regulacyjne (M4 – wartość progowa 50%). Przedstawione wskaźniki umożliwiają scharakteryzowanie przestrzennej skali przedsięwzięcia. Z analizy wynika, iż fizyczne przekształcenia około 2% długości istotnych cieków w JCWP, co po kumulacji z już istniejącymi przekształceniami, ocenionymi na około 19% daje wskaźnik regulacji M4 wynoszący około 22% (przy wartości krytycznej równej 50%). Fizyczne przekształcenia JCWP, zmieniające warunki morfologiczne nie są na tyle istotne, by powodowały obniżenie oceny stanu ekologicznego. Dlatego pod tym względem realizacja przedsięwzięcia nie stwarza zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych w kolejnym cyklu planistycznym (rok 2021). Wskaźniki M1, M2 i M3 nie ulegną zmianie, bowiem inwestycja nie przewiduje obwałowania cieków, piętrzenie wody jest wyłącznie okresowe (zapora nie jest obiektem piętrzących wodę w sposób stały), a sumaryczna długość części cieków odciętych przez budowle poprzeczne o określonym spadzie również nie ulegnie zmianie. Reasumując należy stwierdzić, iż w wyniku realizacji przedsięwzięcia zmieni się tylko nieznacznie wartość wskaźnika M4, będącego miernikiem regulacji, będzie on wynosił około 22% przy wartości progowej 0,50 (50%). Mimo zwiększenia, wielkość wskaźnika M4 nadal jest mniejsza od wartości progowej, co wskazuje na to, że przedsięwzięcie nie zmieni w sposób zasadniczy funkcjonowania elementów biologicznych i nie uniemożliwi osiągnięcia celów środowiskowych.

Po dokonaniu identyfikacji oddziaływań mających wpływ na osiągnięcie celów środowiskowych lub powodujących pogorszenie stanu w rozumieniu Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz uwzględniając zakres zmian hydromorfologicznych, uznano, że potencjalne negatywne oddziaływania na elementy biologiczne najsilniejsze będą na etapie realizacji przedsięwzięcia. Dotyczą one krótkiego, kilkusetmetrowego odcinka rzeki stanowiącego mniej niż 2% długości cieków istotnych w JCWP. Po okresie realizacji oddziaływania będą ograniczone do nieistotnych dla całości JCWP przekształceń morfologicznych, wynikających z regulacji krótkiego odcinka rzeki. Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie spowoduje obniżenia stanu ekologicznego JCWP. Przewidywany jest też brak wpływu przedsięwzięcia na warunki hydrologiczne w zakresie normalnych przepływów. Redukcja przepływów powodziowych nie powoduje bezpośrednich oddziaływań negatywnych, ponieważ zbiornik ma redukować tylko katastrofalne wezbrania, które nawet dla elementów biologicznych są szkodliwe. Katastrofalne wezbrania powodują zniszczenie lub zniesienie w dół rzeki całych zespołów makrobezkręgowców dennych, fitobentosu i ryb oraz znaczną redukcję makrofitów. Po wystąpieniu katastrofalnych wezbrań zespoły te w rzekach odtwarzają się od nowa, w zależności od elementu biologicznego okres takiego odtwarzania wynosi od 2-3 miesięcy (fitobentos) do 2-3 lat (makrofity, ichtiofauna). W trakcie prowadzenia prac lokalnie może dojść do wzrostu dynamiki wód, ale zjawisko to, jak wskazano wcześniej, wystąpi tylko na odcinkach gdzie koryto będzie nieznacznie zwężane w celu przeprowadzenia prac przy umacnianiu brzegów. Prace w korycie i wzdłuż jego brzegów będą wiązać się z bezpośrednimi zniszczeniami roślin wodnych i rosnących w strefie brzegowej, miejsc bytowania i żerowania makrobentosu i ryb, jednak wobec znacznej długości samej Nysy Kłodzkiej (44,73 km) w przedmiotowej JWCP ewentualne straty (występujące na zasypanym 170 m odcinku rzeki i na regulowanych odcinkach o długości ok. 230 m oraz

na ok. 70 m odcinku częściowo regulowanym) będą nieznaczące w stosunku do fitobentosu, makrofitów, makrobezkręgowców bentosowych i ichtiofauny. W stosunku do ryb i innych organizmów istnieje duże prawdopodobieństwo, że zarówno ich siedliska, jak i ich baza pokarmowa odtworzą się w nowym korycie rzeki oraz na odcinkach regulowanych.

Oddziaływanie na elementy fizykochemiczne będzie oddziaływaniem krótkoterminowym, występującym tylko na etapie realizacji prac. Może ono dotyczyć parametrów fizykochemicznych, takich jak zawiesina ogólna lub tlen rozpuszczony w wodzie. Poziom zawiesiny na odcinku rzeki objęty wnioskiem, przy normalnym przepływie, jest znikomy, co wiąże się z typem cieku i strukturą jego dna (potok wyżynny krzemianowy z substratem gruboziarnistym). Projektowane prace w korycie rzeki będą źródłem zawiesin przedostających się do toni wodnej w stopniu nieznaczącym i nie będą stanowić zagrożenia dla osiągnięcia celu środowiskowego. Źródłem niewielkiej ilości zawiesin w postaci osadów z dna (dno stanowi gruboziarnisty substrat) i gleby ze skarp przy wycince i karczowaniu drzew, może być umacnianie brzegów rzeki narzutem kamiennym na odcinku 70,0 m. Nowy odcinek koryta budowany będzie „na sucho”, więc oprócz krótkiego okresu podłączania go do istniejącego koryta rzeki działanie to nie będzie generować zanieczyszczeń w postaci zawiesiny, tym bardziej że jego dno będzie wyłożone materiałem gruboziarnistym. W szybko płynących ciekach podgórskich, jakim jest omawiany odcinek Nysy Kłodzkiej, o zimnej dobrze natlenionej wodzie, zawiesiny przedostające się do wody podczas prowadzonych prac nie będą miały istotnego wpływu na występujące w niej warunki tlenowe, nie będą również miały znaczącego wpływu na organizmy wodne poniżej prowadzonych prac. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie miała wpływu na zasolenie, zakwaszenie oraz temperaturę wody.

Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie pogorszy wskaźników jakości wody wykorzystywanych do oceny jej stanu chemicznego. Przy prawidłowej obsłudze maszyn i urządzeń nie powinno dojść do zanieczyszczeń rzeki substancjami ropopochodnymi. Ponadto na terenie zaplecza budowy muszą być wyznaczone utwardzone i uszczelnione od podłoża place postojowe, na których odbywać się będzie tankowanie maszyn, ich przeglądy i naprawy oraz postój. Plac budowy zlokalizowany zostanie poza zasięgiem wód powodziowych. Suchy zbiornik nie wytwarza i nie emituje substancji chemicznych. Czystość zbiornika, a także rzeki i wód podziemnych zależy od czystości zlewni i jej antropogenicznego wykorzystania. W przypadku zbiorników ze stałym piętrzeniem istnieją mechanizmy, które ułatwiają depozycję zanieczyszczeń. Depozycji zanieczyszczeń sprzyja długotrwałe stagnowanie wody w zbiorniku, a co za tym idzie wzrost termiki zatrzymanej wody, rozwój fitoplanktonu i sedymentacja osadów. Ścieki komunalne odprowadzane do rzeki oraz rolnictwo (poprzez gospodarkę nawozową, i procesy erozyjne) są źródłami związków azotu i fosforu, które przyspieszają rozwój fitoplanktonu i generalnie są przyczyną eutrofizacji zbiorników o stałym piętrzeniu. Wszystkich tych wad pozbawiony jest zbiornik suchy. Ze względu na ograniczone w czasie stagnowanie wody (zbiornik będzie redukował dopiero przepływy dziesięcioletnie), chwilowo zmagazynowana woda ma termikę zbliżoną do termiki rzeki, turbulentny przepływ, woda jest dobrze natleniona, a co za tym idzie utrudnia to rozwój fitoplanktonu, a ciągły odpływ uniemożliwia depozycję zanieczyszczeń. Czasza suchego zbiornika zostanie wyłączona z intensywnej produkcji rolniczej, co zmniejszy

dopływ biogenów typu rolniczego. Ograniczenie wycinki spowoduje wzmocnienie systemów oczyszczania wody (roślinność zadziała jak filtr). Zbiornik nie będzie wykorzystany rekreacyjnie. Ponadto zaznaczenia wymaga, iż zbiornik realizowany jest na górnym odcinku Nysy Kłodzkiej, słabo przekształconym antropogenicznie. Państwowy Monitoring Nysy Kłodzkiej prowadzony w 2012 r., wykazał, iż wody tej JCWP osiągają dobry stan chemiczny. Większość obszaru zajmują półdzikie górskie łąki, leżące głównie na zboczach wzniesień i użytki rolne. Zalesienia występują na zboczach wzniesień oraz wzdłuż cieków. W strukturze użytkowania obszaru projektowanego zbiornika użytki zielone zajmują około 86,1% powierzchni zbiornika, a lasy około 13,9% powierzchni zbiornika, a zatem nie są to tereny znacząco uprzemysłowione, stwarzające ryzyko znaczącego zanieczyszczenia wód. Można zatem stwierdzić, iż krótkotrwale stagnowanie wody w zbiorniku, uwzględniając dobry stan chemiczny tej części wód, oraz fakt, iż zbiornik realizowany jest na obszarze słabo przekształconym antropogenicznie, nie niesie ze sobą znaczącego ryzyka zanieczyszczenia wód powierzchniowych, a zatem pogorszenia stanu chemicznego tej części wód.

Zamierzenie nie wpłynie negatywnie na komponenty środowiska determinujące stan JCWP, a tym samym nie przyczyni się do nieosiągnięcia przez JCWP w tym cyklu planistycznym oraz przyszłym dobrego stanu ekologicznego i chemicznego JCWP. Inwestycja nie zmieni wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe przeznaczone do spożycia.

Przedsięwzięcie znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 110, kod PLGW6220110, która zgodnie z zapisami *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym. W 2008 r. została przeprowadzona weryfikacja przebiegu granic JCWPd wydzielonych w 2005 r. a w wyniku tych prac powstał nowy podział Polski w zakresie JCWPd, który będzie obowiązywał w PGWDO w nowym cyklu planistycznym (koniec roku 2015 r.). Według tych danych suchy zbiornik położony jest na terenie JCWPd nr 125, kod PLGW6000125. Stan ilościowy i chemiczny tej części wód nie uległ zmianie.

Zgodnie z obowiązującą regulacją prawną, celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

1. zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
2. zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, a zatem w przedmiotowym przypadku utrzymanie dobrego stanu ilościowego i jakościowego JCWPd,
3. ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Realizacja i eksploatacja inwestycji nie powinna wpłynąć na stan ilościowy i chemiczny tych jednolitej części wód podziemnych. Na etapie realizacji i eksploatacji inwestycji nie będą generowane zanieczyszczenia, mogące zmienić chemizm wód. Prace prowadzone w fazie budowy przedsięwzięcia nie będą powodowały negatywnych oddziaływań na wody podziemne o charakterze jakościowym, mogą jedynie spowodować krótkotrwale, przemijające obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe w trakcie wykonywania niezbędnych odwodnień wykopów. Niemniej aby całkowicie wyeliminować potencjalne możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych, wszelkie miejsca wyznaczone do obsługi samochodów i maszyn roboczych będą okresowo (do czasu zakończenia budowy) wyścielone materiałami izolacyjnymi. Ścieki bytowe gromadzone będą w szczelnych,

bezodpływowych zbiornikach i regularnie odbierane przez upoważnione podmioty. Prace prowadzone będą z wykorzystaniem sprawnego sprzętu budowlanego. W przypadku niekontrolowanego przedostania się substancji ropopochodnych do gruntu i ziemi, w związku z użyciem ciężkiego sprzętu budowlanego, zostaną podjęte odpowiednie środki do wyeliminowania zanieczyszczenia z gruntu i ziemi, aby nie doszło do zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchniowych.

Stan wód podziemnych na obszarze suchych zbiorników również zależy od czystości zlewni i jej antropogenicznego wykorzystania. Jak wskazano powyżej stan chemiczny Nysy Kłodzkiej na odcinku objętym wnioskiem, określony został jako dobry. Możliwość przemieszczania się zanieczyszczeń wraz z wodami opadowymi, z powierzchni terenu do wód gruntowych, w dużej mierze zależy od miąższości warstw utworów słabo przepuszczalnych izolujących warstwę wodonośną. Czwartorzędowa warstwa wodonośna w przewadze przykryta jest gruntami słabo przepuszczalnym. Zagrożone są jedynie miejsca, w których odsłaniają się wychodne spękanych skał piętra kredowego oraz obszary w najbliższym sąsiedztwie koryta Nysy Kłodzkiej zbudowane z przepuszczalnych aluwii.

Jednakże, zbiornik będzie redukował dopiero przepływy dziesięcioletnie, chwilowo zmagazynowana woda będzie miała termikę zbliżoną do termiki rzeki, turbulentny przepływ, woda będzie dobrze natleniona, a ciągły jej odpływ uniemożliwi depozycję zanieczyszczeń. Czas suchego zbiornika zostanie wyłączona z intensywnej produkcji rolniczej. Ograniczona zostanie wycinka drzew. Jak już wskazano wcześniej, zbiornik realizowany jest na górnym odcinku Nysy Kłodzkiej, na terenie słabo przekształconym antropogenicznie. W strukturze użytkowania obszaru projektowanego zbiornika przeważają użytki zielone. Można zatem stwierdzić, iż krótkotrwałe stagnowanie wody w zbiorniku, uwzględniając dobry stan chemiczny tej części wód, oraz fakt, iż zbiornik realizowany jest na obszarze słabo przekształconym antropogenicznie, a warstwa wodonośna w przewadze przykryta jest gruntami słabo przepuszczalnymi, nie niesie ze sobą znaczącego ryzyka zanieczyszczenia wód podziemnych, a zatem pogorszenia stanu chemicznego tej części wód.

Roboty związane z budową zbiornika mogą spowodować krótkotrwałe, przemijające i lokalne obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe na skutek konieczności wykonania niezbędnych odwodnień w trakcie robót ziemnych i prac budowlanych. Dotyczy to głównie wykopów gruntów pod posadowienie korpusu zapory, wykopów związanych z budową urządzeń spustowych oraz wykopów związanych z budową tymczasowego i nowego koryta Nysy Kłodzkiej.

W rejonie projektowanego suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Boboszów” głównym użytkowym zbiornikiem wód podziemnych o największym zasięgu są utwory piętra kredowego. W czwartorzędowym piętrze wodonośnym warstwa wodonośna odznacza się niewielką miąższością: od 0,2 do 1,0 m. Zwierciadło wody ma głównie charakter swobodny, nawiercano je w dnie i krawędzi doliny Nysy Kłodzkiej na głębokości 1,2–4,5 m p.p.t. Jedynie na północnym i południowym obrzeżu zbiornika, lokalnie zalegające pod glinami zwierciadło odznaczało się charakterem napiętym. Nadkład warstwy wodonośnej i równocześnie wierzchnią warstwę w dolinie tworzą zwykle gliny pylaste lub piaszczyste o miąższości 1,0–4,5 m. Są to utwory słabo przepuszczalne. Druga warstwa wodonośna w utworach czwartorzędu związana jest ze zwietrzelinami skał kredowych, w których

dominuje frakcja pylasta, tworząca warstwę izolującą dla poziomu czwartorzędowego, niegromadząca wodę. W strefach zwietrzałego piaskowca i w strefach krawędzi dolnej, mogą pojawiać się warunki korzystne dla przepływu wód. W takich warunkach woda migruje głębiej, zasilając poziomy wód szczelinowych w skałach kredy górnej. W obrębie górnokredowego piętra wodonośnego rozpoznano poziomy wodonośne związane z najpłytszymi zawodnionymi porowoszczelinowymi i szczelinowymi horyzontami w utworach osadowych górnej kredy, głównie margli, mułowców i piaskowców. Głębsze poziomy wodonośne wód szczelinowych występują na głębokościach powyżej 50,0 m we wkładkach piaskowców drobnoziarnistych. Jak wynika z Raportu, charakterystyczną cechą strefy podłoża skalnego jest zaangażowanie tektoniczne i wietrzeniowe, które doprowadziło do powstania szczelin i spękań. W Raporcie wskazano również, iż w większości wykonanych otworów badawczych wodę nawiercano na głębokościach od 4,0 do ponad 22,0 m. W strefie tej margle, jak też mułowce i ilowce, są najczęściej spękane. Nawiercono drugą strefę zawodnienia na głębokości około 26,0 m w spękanych piaskowcach. Zasilanie kredowego poziomu wodonośnego odbywa się na wychodniach utworów kredowych, bezpośrednio z infiltracji wód opadowych i roztopowych oraz poprzez czwartorzędową warstwę zwietrzliny i aluwii. W rejonie projektowanego zbiornika widoczny jest kontakt hydrauliczny czwartorzędowego poziomu wodonośnego z górnym poziomem wodonośnym piętra kredowego.

Najistotniejszym z czynników mającym wpływ na zmiany środowiskowe w otoczeniu zbiornika przeciwpowodziowego jest jego typ. Projektowany zbiornik „Boboszków” będzie suchym zbiornikiem, który tylko na krótko wypełniany będzie wodą i to w okresach większych wezbrań. Maksimum działalności zbiornika przypadnie tylko na okres letni. Z oceny przedstawionej w Raporcie wynika brak znaczącego oddziaływania, dla wód powodziowych o prawdopodobieństwie wystąpienia mniejszym niż $p=10\%$, czyli rzadziej niż raz na 10 lat, bowiem zbiornik nie będzie magazynował wody powodziowej. Oddziaływanie na wody gruntowe (w ograniczonym stopniu) następować będzie okresowo i będą to oddziaływania krótkotrwałe. Wtedy zbiornik wypełni się do maksymalnego poziomu 2,7 m na około 7,8 godzin. Znaczące podpiętrzenie wody w zbiorniku, które może mieć wpływ na wody gruntowe, następować będzie przy przepływach powodziowych o prawdopodobieństwie wystąpienia $p=1\%$, czyli raz na 100 lat. Wówczas woda w zbiorniku osiągnie maksymalny poziom 9,2 m na czas około 31,4 h i dla maksymalnego piętrzenia wód w zbiorniku, które wynosi około 14,0 m i występować będzie przy przepływie wód powodziowych o prawdopodobieństwie wystąpienia raz na 500 lat ($p=0,2\%$). Spiętrzenie wód powierzchniowych będzie zatem zjawiskiem okresowym i krótkotrwałym. Wpływ spiętrzenia wód przejawia się głównie przez podniesienie podstawy drenażu wód podziemnych w obszarze czaszy zbiornika. Zmianie mogą ulec wtedy warunki hydrogeologiczne w najbliższym otoczeniu zbiornika. Do takich zmian należy zaliczyć: zmiany położenia zwierciadła wody podziemnej, zmniejszenie gradientu hydrodynamicznego wód drenowanych przez ciek, powstanie nowej sytuacji hydrodynamicznej w warstwie wodonośnej wokół zapory. W pozostałym okresie zapora zbiornika przepuszczać będzie stany niskie i średnie oraz część stanów wysokich bez zmian wielkości przepływu. W wyniku spiętrzenia wody w zbiorniku wzrasta rzędna położenia zwierciadła wody. Dla każdej z warstw zmianie ulegają

kierunki przepływu wód podziemnych, które aktualnie skierowane są w kierunku Nysy Kłodzkiej, a po wybudowaniu zapory i spiętrzeniu wód, część wód podziemnych opłynie zaporę, wzrośnie prędkość przepływu w bezpośredniej bliskości zapory. Sztuczna blokada drenażu wód podziemnych, spowodowana wybudowaniem zapory, wymusi drenaż wód podziemnych pod zaporą, poprzez warstwę spękanych utworów kredy górnej. Oddziaływanie związane z ograniczeniem przepływu wód przez korpus zapory ograniczone będzie głównie do warstwy, gdzie ta wymiana będzie możliwa. Zapora nie będzie miała wpływu na jakiegokolwiek uszczuplenie zasobów wodnych wód podziemnych, gdyż warstwa wodonośna pozostaje zasilana przede wszystkim poprzez infiltrację pochodzącą z opadów atmosferycznych.

Można uznać, iż dopiero w okresach wezbrań występujących z częstotliwością raz na 100 lat i rzadziej, w wyniku spiętrzenia wód Nysy Kłodzkiej, w obszarze zbiornika zmianie ulegać będzie układ hydrodynamiczny wód pierwszego poziomu wodonośnego. Mając jednak na uwadze częstotliwość występowania takich sytuacji oraz czas retencjonowania wód powodziowych w zbiorniku (maksymalnie około 48 godzin), zmiany dynamiki przepływu wód podziemnych występujące w obszarze zbiornika będą krótkotrwałe i nie będą znaczące dla ilości JCWPd poza projektowanym obiektem. Można zatem stwierdzić, że wpływ piętrzenia wód powodziowych w zbiorniku na wody podziemne nie ma charakteru trwałego, jest ograniczony w czasie, a tym samym nie powoduje zagrożenia dla jakości tych wód. Ponadto zaznaczenia wymaga, iż nadkład zalegający w czaszy zbiornika to przede wszystkim grunty spoiste (77,4%). Pozostawione w miejscu ich zalegania zapewnią szczelność czaszy zbiornika.

Mając na uwadze powyższe, można uznać, iż przedsięwzięcie nie powinno wpłynąć na stan chemiczny i stan ilościowy JCWPd, a zatem nie przyczyni się do nieosiągnięcia wyznaczonych dla niej celów środowiskowych.

Omawiane przedsięwzięcie nie zostało zamieszczone w projekcie Planu Gospodarowania Wodami na obszarze Dorzecza Odry. Wpływ inwestycji na cele środowiskowe został oceniony i uwzględniony w przyjętym na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 26 sierpnia 2014 r. dokumencie pn.: „MesterPlany” w Załączniku nr 2, na Liście Nr 1 „Inwestycji, które nie wpływają negatywnie na osiągnięcie dobrego stanu wód lub nie pogarszają stanu wód”. Ze względu na fakt, iż zamierzenie nie zostało zamieszczone w projekcie PGWDO, można uznać, iż po uprzedniej ocenie, zostało ocenione jako zamierzenie niepowodujące zmian charakterystyk fizycznych części wód.

Obiektami chronionymi akustycznie położonymi najbliżej projektowanej zapory są tereny zabudowy mieszkaniowej zagrodowej we wsi Boboszów. Są to dwa gospodarstwa zlokalizowane odpowiednio w odległości około 300 m i 280, m, a od podstawy korpusu zapory około 240 m i 220 m. Źródłem hałasu na etapie realizacji inwestycji będą prace ciężkiego sprzętu, prace budowlane, transport. Emisja hałasu związana będzie głównie z budową zapory. Budowa tego obiektu odbywać się będzie w sposób ciągły (z zastrzeżeniem godzin i terminów, określonych w pkt. I.2.1 i I.2.6), a więc praca maszyn oraz wywóz i dowóz gruntu również odbywać się będzie w sposób ciągły. Pozostałe roboty ziemne, prace budowlane i rozbiórkowe będą wykonywane w różnych miejscach i w różnym czasie. W efekcie emisja hałasu w poszczególnych rejonach obszaru

projektowanego przedsięwzięcia, poza rejonem budowy zapory, będzie lokalna i krótkotrwała. Prace budowlane i roboty ziemne będą prowadzone wyłącznie w porze dnia. Wszystkie maszyny z wyjątkiem dźwigów będą prowadzić prace na poziomie terenu zatem w propagacji hałasu znaczący wpływ będzie miało tłumienie hałasu przez grunt. Istotnym elementem ograniczającym propagację hałasu z rejonu budowy zapory będzie ukształtowanie terenu. Prace prowadzone będą w dolinie rzeki, a jej skarpy po obydwóch stronach koryta rzeki, stanowiąc będą naturalne ekrany akustyczne ograniczające rozprzestrzenianie się hałasu. Liczne kompleksy leśne w rejonie budowy zapory również stanowiąc będą pewnego rodzaju naturalne ekrany ograniczające propagację hałasu.

Zapora oraz jej eksploatacja nie stanowią zagrożenia dla klimatu akustycznego, ponieważ nie są źródłami hałasu. Jedynie funkcjonowanie obiektów im towarzyszących mogą być źródłem emisji hałasu – np. drogi. Realizowane drogi serwisowe nie będą obciążone ruchem komunikacyjnym, stąd poza okresem realizacji robót, klimat akustyczny nie ulegnie pogorszeniu.

W trakcie realizacji przedsięwzięcia pojawiać się mogą uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń. Ewentualna emisja będzie miała charakter lokalny, ograniczony do czasu trwania prac budowlanych. Emisja spalin samochodowych oraz pyłu może powstawać zarówno na placu budowy, jak i na drogach dojazdowych prowadzących do terenu przewidzianego pod zabudowę. Emisja zanieczyszczeń gazowych przez środki transportu będzie ograniczona głównie do placu budowy, rejonu zaplecza oraz dróg dojazdowych. Dostarczanie i montaż elementów realizowane będzie przy wykorzystaniu transportu ciężkiego oraz maszyn i urządzeń zaangażowanych w prace budowlane. W ocenie organu, biorąc pod uwagę zakres, rodzaj prac (typowe prace budowlano-montażowe) można stwierdzić, że emisje z tym związane nie spowodują trwałego, znaczącego oddziaływania na terenach będących w zasięgu ich oddziaływania. W trakcie budowy może się pojawiać emisja niezorganizowana pyłu powstająca przy pracach ziemnych i przewozach samochodowych (pylenie z powierzchni dróg dojazdowych). Eksploatacja zapory nie będzie źródłem emisji substancji zanieczyszczających do powietrza.

Dla krajobrazu okres realizacji przedsięwzięcia wiąże się z powstaniem zmian struktury lokalnego krajobrazu. Bezpośrednie, negatywnie postrzegane w sensie wizualnym może być występowanie i poruszanie się pojazdów ciężkich i występowanie przenośnych obiektów budowlanych, czy wznoszenie poszczególnych obiektów budowlanych. Oddziaływanie to jednak jest ograniczone do etapu realizacji inwestycji i po zakończeniu prac teren zostanie uporządkowany.

Sztuczne zbiorniki wodne powstające w wyniku przegrodzenia doliny rzecznej budowlą hydrotechniczną mogą mieć wpływ na zmianę krajobrazu doliny rzecznej. Projektowany zbiornik jest obiektem suchym, a zapora w normalnych warunkach będzie widoczna zarówno od strony czaszy zbiornika, jak i strony odpowietrznej, jednak będzie to zapora ziemna o łagodnie nachylonych skarpach, pokrytych humusem i obsianych mieszkankami traw, co najmniej ingeruje w otaczający teren, naturalnie wpisując się w zbocza doliny.

W miejscowościach położonych w otoczeniu projektowanego przedsięwzięcia, znajdują się dwa zabytki wpisane do rejestru zabytków Dolnośląskiego Wojewódzkiego

Konserwatora Zabytków, są to kościół p.w. Św. Anny z 1811 r. w Boboszowie, położony około 1,0 km na południe od projektowanej inwestycji oraz drewniany kościółek p.w. Św. Michała Archanioła o cechach barokowych z 1710 r. w Kamieńczyku, położony niecałe 4,0 km na zachód od projektowanej inwestycji. W fazie budowy, eksploatacji oraz likwidacji przedsięwzięcia nie wystąpią żadne ujemne oddziaływania, ani zagrożenia dla obydwóch wspomnianych powyżej zabytkowych obiektów. W granicach strefy ochronnej krajobrazu kulturowego „K” oraz w granicach strefy obserwacji archeologicznej „OW” wsi Boboszków projektuje się wybudowanie nowego koryta rzeki Nysy Kłodzkiej poniżej, uregulowanie koryta rzeki, rozebranie obecnej asfaltowej drogi gminnej, rozebranie zabudowań, kolidującego z projektowanymi pracami, oraz roboty ziemne związane z niwelacją terenu. Natomiast w granicach strefy ochronnej krajobrazu kulturowego „K” wsi Pisary przewiduje się jedynie rozebranie obecnej asfaltowej drogi gminnej oraz wybudowanie w ramach odrębnego postępowania nowej drogi. W strefie tej znajdzie się północny kraniec czaszy projektowanego zbiornika przeznaczonej do tymczasowego gromadzenia wód powodziowych, mając jednak na uwadze przewidywane, krótkotrwałe (kilka dni) zalewy tego terenu, części południowej jeden raz na 100 lat, części północnej raz na 500 lat, oddziaływanie projektowanego przedsięwzięcia na strefę krajobrazu kulturowego „K” wsi Pisary, można uznać za znikome.

Ze względu na fakt, iż roboty ziemne będą prowadzone w granicach stref ochronnych krajobrazu kulturowego „K” wsi Boboszków i Pisary oraz strefy obserwacji archeologicznej „OW” wsi Boboszków, zgodnie i w oparciu o ustalenia zawarte w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. z 2014 poz. 1446) i rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27 lipca 2011 r. *w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych* (Dz. U. Nr 165, poz.987) prace prowadzone będą za zgodą i pod nadzorem właściwego Konserwatora Zabytków.

Zdaniem organu, uzyskanie stanowiska konserwatora zabytków jest wystarczającym gwarantem, że podjęte zostaną odpowiednie działania przy prowadzeniu prac w rejonie obiektów zabytkowych lub stanowisk archeologicznych.

W Raporcie dokonano również skumulowanej oceny oddziaływania na środowisko, suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Boboszków” i projektowanego, w ramach oddzielnej inwestycji, suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie”. Zbiornik ten usytuowany będzie poniżej zbiornika „Boboszków”, na rzece Goworówce - prawostronnym dopływie rzeki Nysy Kłodzkiej. Suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Boboszków” oddalony jest od projektowanego suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie”, licząc wzdłuż biegu Nysy Kłodzkiej o niecałe 13,0 km. W fazie budowy zbiornika „Boboszków” oraz zbiornika „Roztoki Bystrzyckie”, oddziaływania skumulowane na poszczególne grupy zwierząt lądowych oraz wodnych nie będą znaczące i będą niezależne od siebie, co związane będzie zarówno z odległością, jak również lokalnym charakterem tych inwestycji.

Zbiorniki będą redukować fale powodziowe o przepływach katastrofalnych. Projektowane zbiorniki nie będą wpływać na reżim hydrologiczny rzeki Nysy Kłodzkiej dla

powodzi znaczących z punktu widzenia przyrodniczego tj. o prawdopodobieństwie pojawienia się raz na 10 lat i częściej. Poniżej zbiornika „Boboszów”, aż do ujścia Różanej, wzdłuż koryta Nysy Kłodzkiej wytworzyły się zbiorowiska roślinne zależne od okresowych zalewów, wśród nich siedliska łąkowe wraz z zamieszkującymi je zwierzętami, związane z obszarami zalewowymi w czasie okresowych wezbrań. Stan tych siedlisk określono jako zły lub niezadawalający. Aktualnie płaty te podlegają tylko sporadycznym zalewom przy wysokich stanach wody lub pozostają pod wpływem wysokiego poziomu wód gruntowych. Zmiana reżimu okresowych zalewów w dolinie Nysy Kłodzkiej, spowodowana funkcjonowaniem projektowanych dwóch suchych zbiorników przeciwpowodziowych, nie powinna mieć znaczącego wpływu na stan zachowania siedlisk na omawianym odcinku rzeki. Zbiorniki będą redukować powódzie o prawdopodobieństwie wystąpienia raz na 10 lat i rzadziej. Wówczas ze zbiorników wypuszczana będzie woda w ilości znacznie przekraczającej średnie wielkie przepływy. Czyli wody zrzucane ze zbiornika będą stosunkowo duże i mogą lokalnie występować z koryta Nysy Kłodzkiej na omawianym odcinku od Boboszowa do ujścia Różanej. Należy zatem sądzić, że eksploatacja zbiorników „Boboszów” i „Roztoki Bystrzyckie” najprawdopodobniej przyczyni się tylko w ograniczonym, nieznaczącym zakresie do zubożenia naturalnych siedlisk, w tym lasów łąkowych, występujących wzdłuż koryta rzeki Nysy Kłodzkiej wraz z zamieszkującymi je zwierzętami.

Projektowany zbiornik „Boboszów” będzie kontrolował najwyższą położoną część zlewni Nysy Kłodzkiej. Nadleśnictwo Międzyzlesie podjęło działania zwiększające możliwości retencyjne obszarów górskich, chroniące stoki przed nadmiernym spływem powierzchniowym oraz gwarantujące utrzymanie właściwego stanu technicznego istniejącej infrastruktury hydrotechnicznej. Prace polegały przede wszystkim na spowalnianiu i ograniczaniu gwałtownego spływu wód w potokach górskich oraz spływu powierzchniowego. Utworzone zostały m. in. oczka wodne, zbiorniki retencyjne, tereny podmokłe i zalewowe. Zbiorniki retencjonujące wodę, na terenie Nadleśnictwa Międzyzlesie, położone są poza zlewnią Nysy Kłodzkiej, która będzie kontrolowana przez projektowany zbiornik „Boboszów”. Uznano zatem, iż oddziaływania tych obiektów nie będą się kumulować z oddziaływaniem suchego zbiornika Boboszów.

Budowę zapory i suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Boboszów” projektuje się w górnym biegu Nysy Kłodzkiej w rejonie Boboszowa około 2,5 km na zachód (w linii prostej) od granicy Polski i Republiki Czeskiej, wzdłuż, której przebiega wododział rozdzielający zlewnie Morza Bałtyckiego i Morza Północnego. W fazie budowy, oddziaływania takie jak emisja zanieczyszczeń do powietrza, czy emisja hałasu nie będą miały żadnego wpływu na stan jakości powietrza czy klimat akustyczny na terenach położonych po stronie Republiki Czeskiej. Straty w populacjach roślin i zwierząt związane z budową przedsięwzięcia będą lokalne i niewielkie, i nie będą mieć wpływu na stan populacji tych gatunków roślin i zwierząt po drugiej stronie granicy, w Republice Czeskiej. W fazie eksploatacji przedsięwzięcia rzeka będzie swobodnie przepływać przez czasę zbiornika i urządzenie spustowe zapory, poza krótkimi okresami większych wezbrań i powodzi gdy przepływ w rzece będzie przewyższać zdolności przepustowe urządzenia spustowego. Zasada działania suchych zbiorników przeciwpowodziowych polega

na przechwyceniu w czaszy zbiornika znaczących objętości fali powodziowej, co ma służyć redukcji fal wezbraniowych, a w konsekwencji ograniczyć zniszczenia w środowisku i przyrodzie w dolinie rzeki Nysy Kłodzkiej poniżej zbiornika. Funkcjonowanie zbiornika w stanie „suchym”, jak też w czasie przechwytywania fali powodziowej (krótki czas retencji wód rzeki) nie będzie miało żadnego wpływu na środowisko poza granicą państwa. Ponadto, rzeka Nysa Kłodzka, począwszy od projektowanego zbiornika, płynie w kierunku północnym, a więc w kierunku przeciwnym w stosunku do przebiegu granicy państwowej z Republiką Czeską, tak więc zmiany w przepływach wody w rzece nie będą powodować żadnych transgranicznych oddziaływań pochodzących z terytorium Rzeczypospolitej na środowisko Republiki Czeskiej. Ponadto, uwzględniając ukształtowanie terenu, należy wskazać, iż zamierzenie realizowane będzie poniżej wyżej wskazanego działu wodnego, a zatem nie ma możliwości przepływu wód w kierunku państwa sąsiadującego.

Na podstawie przedłożonej dokumentacji, w której uwzględniono analizę oddziaływań i potencjalnych zagrożeń środowiskowych związanych z realizacją i eksploatacją inwestycji oraz wskazano szereg działań niezbędnych do podjęcia celem zabezpieczenia i zminimalizowania potencjalnych negatywnych oddziaływań, organ zdecydował o nałożeniu warunków realizacji przedsięwzięcia wymienionych w sentencji niniejszej decyzji.

Warunki pkt. I.2.1 i I.2.6 winny ograniczyć oddziaływanie inwestycji na ptaki na etapie wykonywania prac budowlanych. Wprawdzie w związku z występowaniem na terenie projektowanego przedsięwzięcia oraz w jego najbliższym otoczeniu, ptaków wymienionych w załączniku I *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona)* (DZ.U. UE.L.10.20.7) i objętych ochroną ścisłą na mocy *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348) (tj. bocian czarny *Ciconia nigra*, trzmielojad *Pernis apivorus*, zimorodek *Alcedo atthis*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, gąsiorek *Lanius collurio*) roboty: ziemne i prace budowlano-montażowe związane z tym przedsięwzięciem nie powinny (według ornitologów) być prowadzone w okresie lęgowym tych ptaków, czyli od 15 marca do 15 sierpnia, jednakże wstrzymanie prac związanych z budową inwestycji w tym okresie, koliduje z potrzebą utrzymania ciągłości robot związanych z budową zapory i wiązałoby się z to wydłużeniem w znacznym stopniu czasu realizacji inwestycji (nawet dwukrotnie) i przez to czasu oddziaływania etapu budowy na zwierzęta. Wobec powyższego uznano, że lepszym rozwiązaniem będzie całoroczna budowa zapory, pod warunkiem że rozpocznie się ona przed sezonem lęgowym ptaków, tak aby przylatujące z zimowisk ptaki (m.in. bocian czarny, trzmielojad, gąsiorek) zastały już inwestycję w toku, będą więc miały czas na znalezienie nowych miejsc na założenie gniazd.

Określony w pkt. I.2.2 termin prowadzenia wycinki drzew i krzewów wynika z konieczności minimalizacji negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na gatunki zwierząt kręgowych (w szczególności ptaków i nietoperzy) w trakcie okresu rozrodczego i wychowu młodych oraz bezkręgowców. Dodatkowo ograniczono zakres wycinki wyłącznie do wskazanych miejsc kolidujących z realizacją inwestycji w celu zachowania płatów siedlisk przyrodniczych i siedlisk chronionych gatunków zwierząt występujących w miejscu realizacji inwestycji.

Warunek pkt. I.2.3 wprowadzono w celu ograniczenia powierzchni zniszczeń priorytetowego siedliska przyrodniczego: *9180 jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach *Tilio plathyphyllis-Acerion pseudoplatani* – wymienionego w załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. UE L.92.206.7, Dz. U. UE-sp.15-2-102 z późn. zm.). Temu celowi służyć ma również warunek pkt. I.2.21 dotyczący ograniczenia prac regulacyjnych w korycie rzeki. W fazie budowy częściowemu zniszczeniu ulegnie szacunkowo 0,19 ha tego siedliska, co związane będzie z wycinką drzew z terenu przeznaczanego na korpus zapory. To zniszczenie nie będzie zatem miało istotnego wpływu na powierzchnię i stan zachowania siedliska w skali regionu.

Natomiast warunek pkt. I.2.4 wprowadzono w celu zachowania płatów siedliska *91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe *Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe – wymienionego w załączniku I ww. Dyrektywy, a także miejsc bytowania i żerowania zimorodka *Alcedo atthis* – gatunku ptaka wymienionego w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt. W fazie budowy projektowanego przedsięwzięcia tylko pewna część chronionego siedliska *91E0 zostanie zniszczona w wyniku całkowitej wycinki drzew na terenie projektowanej zapory, drzew ze skarp rzeki powyżej i poniżej zapory oraz lokalnej wycinki drzew przy korycie rzeki kolidujących z inwestycją. Zniszczenia obejmą około 1/4 (około 0,39 ha) zinwentaryzowanej powierzchni całego płatu siedliska, który jest w złym stanie zachowania. Nie będzie to szkoda znacząca dla tego siedliska zarówno w rejonie projektowanego przedsięwzięcia, jak również w skali regionu.

Szczegółowe zasady obowiązujące podczas wycinki drzew o pierśnicy pow. 40 cm oraz rozbiórki budynków określone w pkt. I.2.5 wprowadzono w celu zabezpieczenia przed przypadkowym zabijaniem nietoperzy mogących ewentualnie zimować w szczelinach budynków lub dziuplach drzew. Jeśli rozbiórka obiektów kubaturowych nie będzie możliwa w tym terminie, to przed rozbiórką chiropterolog musi sprawdzić, czy nie przebywają tam nietoperze. W przypadku stwierdzenia obecności nietoperzy ich rozbiórka winna być możliwa do wykonania po upewnieniu się, że nietoperze opuściły schronienie (po ponownej kontroli).

Warunki określone w pkt. I.2.7 - I.2.10 mają na celu ograniczenie wpływu prac budowlanych związanych z pracami regulacyjnymi w korycie rzeki i na jej skarpach na organizmy wodne bytujące w wodach rzeki Nysy Kłodzkiej, w tym szczególności głowacza białopłetwego *Cottus gobio* oraz głowacza przęgopłetwego *Cottus poecilopus* - gatunki ryb objęte ochroną częściową na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348). Wskazane sposoby i terminy realizacji prac w korycie rzeki wykluczają wpływ inwestycji na ww. gatunki w okresie ich tarła i wylęgu narybku. Mają one również na celu zapewnienie braku znaczącego wpływu inwestycji na populację głowacza białopłetwego *Cottus gobio*, który stanowi przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 Góry Bialskie i Grupa Śnieżnika PLH020016 (ponad 5 kilometrowy, źródłiskowy odcinek Nysy Kłodzkiej położony jest w granicach tego obszaru). Podczas inwentaryzacji ichtiologicznej przeprowadzonej metodą badań elektrooporowych nie stwierdzono obecności minoga strumieniowego *Lampetra planeri* (gatunku, który również stanowi przedmiot ww. obszaru Natura 2000) w wodach Nysy Kłodzkiej na odcinku od Pisar

do Boboszowa, stwierdzono natomiast występowanie populacji pstrąga potokowego *Salma trutta fario*, gatunku który nie jest objęty ochroną prawną, stanowi jednak istotny składnik wód w zakresie gospodarki rybackiej (stąd wprowadzono zalecenie ograniczenia prac w korycie w okresie rozrodu tego gatunku, tj. od września do lutego włącznie). Wskazane warunki prowadzenia prac mają również na celu ograniczenie powstawania zawieszin w postaci naruszonych osadów z dna i gleby ze skarp. Większość prac prowadzona będzie z zastosowaniem grodz, jednak dopuszczono wykonywanie prac ubezpieczeń brzegów na krótkim odcinku rzeki przy płynącej w korycie rzeki wodzie bez stosowania grodz – uznając że w szybko płynących wodach cieków podgórskich, o zimnej dobrze natlenionej wodzie, zawiesziny przedostające się do wody podczas prowadzonych prac nie będą miały znaczącego wpływu na organizmy poniżej prowadzonych prac.

Warunek pkt. I.2.11 ma na celu zachowanie otoczenia miejsca gniazdowania jednej pary bociana czarnego *Ciconia nigra* – gatunku ptaka objętego ochroną ścisłą, wymagającego ochrony czynnej poprzez ustalenie stref ochrony ostoi, miejsce rozrodu lub regularnego przebywania na mocy *rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*.

Warunki pkt. I.2.12-I.2.13 wprowadzono z uwagi na wysokie walory krajobrazowe i przyrodnicze doliny Nysy Kłodzkiej, w celu przywrócenia terenu objętego pracami do stanu zbliżonego jak przed rozpoczęciem inwestycji.

Warunki pkt. I.2.14-I.2.16 dotyczące zdjęcia i wykorzystania warstwy humusu są wypełnieniem zapisów art. 75 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.), a ponadto służyć będą rekultywacji terenów zdegradowanych w wyniku realizacji inwestycji. Odpowiednie zabiegi agrotechniczne oraz dobór roślin do obsiewu będą przeciwdziałać nadmiernej ekspansji gatunków obcych geograficznie (w tym stwierdzonego na tym terenie barszczu Sosnowskiego *Heracleum Sosnowski* oraz potencjalnie również niecierpka gruczołowatego *Impatiens glandulifera* i innych) i ekologicznie (ruderalnych).

Warunki określone w pkt. I.2.17-I.2.20 są wypełnieniem zapisów art. 82 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*. Mają one na celu zabezpieczenie zieleni wysokiej, w szczególności poprzez zminimalizowanie zagrożenia uszkodzenia konarów, pni drzew i ich korzeni oraz przeciwdziałaniu nadmiernemu zagęszczeniu gleby w bezpośrednim sąsiedztwie drzew oraz zmniejszeniu napowietrzania gleby w obrębie systemów korzeniowych podczas prowadzenia prac ziemnych oraz innych prac związanych z wykorzystywaniem ciężkiego sprzętu mechanicznego.

Warunek określony w pkt. I.2.22 nałożono w celu zminimalizowania uśmiercania drobnych zwierząt (w szczególności gadów i płazów), które mogą wpadać do wykopów powstających na etapie budowy oraz zapewnienia przywrócenia ich we właściwe dla danego gatunku siedlisko. Udział specjalisty herpetologa przy odławianiu zwierząt niebezpiecznych ma na celu uniknięcie zagrożenia zdrowia i życia ludzi.

Ochrona powierzchni ziemi łącznie z glebą i rzeźbą terenu polega na zapobieganiu i przeciwdziałaniu ich niekorzystnym zmianom (degradacji, dewastacji), a w razie uszkodzenia lub zniszczenia na przywróceniu do właściwego stanu. Jednym z czynników przekształceń geomechanicznych powierzchniowej warstwy ziemi,

prowadzącym do jej degradacji jest ruch ciężkiego sprzętu (samochodów, dźwigów, maszyn) oraz składowanie elementów konstrukcyjnych bezpośrednio na powierzchni gruntu. Ugniatanie gleby przez ciężki sprzęt powoduje wzrost jej zagęszczenia, które redukuje przestrzeń między cząsteczkami gleby, przez co gleba częściowo lub całkiem traci swoje zdolności chłonne. Dlatego teren zaplecza budowy oraz wszystkie drogi technologiczne, po których poruszać się będą maszyny i samochody, powinny zostać pokryte betonowymi płytami drogowymi na podsypce. Wypełnienie warunków określonych w pkt. I.2.23 – I.2.25 przyczyni się do zminimalizowania ujemnego oddziaływania prac prowadzonych w fazie budowy przedsięwzięcia na środowisko glebowe.

Oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne w trakcie prowadzenia prac budowlanych może być związane z przedostaniem się zanieczyszczeń, między innymi związków ropopochodnych. W wyniku funkcjonowania zaplecza budowy powstawać będą ścieki sanitarne gromadzone w przenośnych urządzeniach sanitarnych oraz w zbiornikach bezodpływowych. W celu ochrony środowiska gruntowo – wodnego oraz wykluczenia przedostawania się zanieczyszczeń (w szczególności substancji ropopochodnych) do środowiska wodnego i do gleby nałożono warunki określone w pkt. I.2.26 – I.2.31.

Roboty związane z budową zbiornika mogą powodować krótkotrwałe i przemijające obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe na skutek konieczności wykonania niezbędnych odwodnień w trakcie robót ziemnych i prac budowlanych. Dlatego, dla ochrony stanu jakościowego i ilościowego wód gruntowych, organ warunk określony w pkt. I.2.32.

Warunki pkt. I. 2.33 – I. 2.34 nałożono dla ograniczenia uciążliwości w zakresie wpływu przedsięwzięcia na klimat akustyczny oraz emisje zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego.

Warunki wymienione w pkt. I.2.35. – I.2.36 nałożono w celu zapewnienia właściwego gospodarowania odpadami powstałymi na etapie realizacji inwestycji.

Warunek pkt. I.3.1 określający metody i terminy prowadzenia gospodarki na terenie łąk w czaszy zbiornika pozwolą na utrzymanie i odtworzenie siedlisk bezkręgowców, w szczególności chronionego gatunku motyla – czerwończyka nieparka *Lycaena dispar* – wymienionego w załączniku II *Dyrektywy Siedliskowej* i w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*.

Z uwagi, iż na obszarze projektowanego przedsięwzięcia stwierdzono występowanie co najmniej pięciu gatunków nietoperzy chronionych na mocy *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*: nocka Natterera *Myotis nattereri*, nocka rudego *Myotis daubentonii*, mroczka późnego/mroczka pozłocistego *Eptesicus serotinus/ nilssonii*, nocka dużego *Myotis myotis* i mopka *Barbastella barbastellus* (dwa ostatnie gatunki wymienione są również w Załączniku II *Dyrektywy Siedliskowej*), wprowadzono warunek pkt. I.3.2 określający rodzaj instalowanego oświetlenia oraz zasady jego użytkowania (z uwagi na fakt że oświetlenie zapory może zakłócić normalne funkcjonowanie owadów, a więc też żerowanie nietoperzy).

Z uwagi na fakt, iż inwestor na mocy art. 75 ust. 3 *ustawy Prawo ochrony środowiska* zobowiązany jest do podejmowania działań mających na celu naprawienie wyrządzonych szkód, ustalono wskazane niżej warunki wykonania kompensacji przyrodniczej. Nie jest to kompensacja przyrodnicza w rozumieniu art. 35 *ustawy o ochronie przyrody*.

Warunek wskazany w pkt. I.3.3 nałożono, celem wykluczenia możliwości przedostawania się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego.

Wskazana w pkt. I.3.4 konieczność zachowania przepływu nienaruszalnego ma na celu:

- zmniejszenie niekorzystnych zmian w przebiegu procesów biologicznych w rzece poniżej zapory,
- utrzymywanie ilości wody w rzece na poziomie zapewniającym ochronę równowagi biologicznej.

Warunek pkt. I 4.1 nałożono ze względu na stwierdzone występowanie zjawiska dyslokacji tektonicznych i odporność zapory ziemnej na ruchy górotwórcze. Ponadto zapora ziemna o łagodnie nachylonych skarpach, pokrytych humusem i obsianych mieszkankami traw, najmniej ingeruje w otaczający teren, naturalnie wpisując się w zbocza doliny.

Ilość wody płynącej w korycie rzeczonym, a także warunki przepływu są zmienne, co wywołuje zagrożenie powodziowe dla obszarów i obiektów położonych w dolinie. Bezobsługowa praca nowej budowli zwiększy bezpieczeństwo oraz wyeliminuje ryzyko błędu w obsłudze. Warunek nałożony w pkt. I 4.2 minimalizuje możliwość wystąpienia awarii i daje możliwość awaryjnej regulacji w przypadku awarii.

Przyjęta w pkt. I.4.3 szerokość kanału, „zwane oknem sztolni”, odpowiada szerokości koryta rzeki Nysy Kłodzkiej na odcinku objętym inwestycją. Takie rozwiązanie pozwoli ukształtować w kanale koryto zbliżone do naturalnego i tym samym zapewnić odpowiednie warunki dla przemieszczania się ryb żyjących w rzece.

W związku z tym, że sztuczny odcinek rzeki będzie funkcjonował przez około 1 rok, jego cechy morfologiczne powinny być jak najbardziej zbliżone do naturalnych. Umocnienie skarp i dna narzutem kamiennym zabezpieczy przed przerwaniem więzi hydraulicznej rzeki z wodami podziemnymi. Stąd organ zdecydował o nałożeniu warunku określone w pkt. I.4.4 Po wybudowaniu obiektów związanych z funkcjonowaniem sztolni, tymczasowy odcinek rzeki o długości 145,0 m zostanie zasypyany.

Utrzymanie (zblizonej do obecnej szerokości koryta naturalnego) szerokości dna regulowanego koryta powyżej i poniżej, o którym mowa w pkt. I.4.5, zapewni przepływ wodzie podobny jak w pierwotnym korycie rzeki.

Przyjęty w pkt. I.4.6 przekrój, zbliżony będzie kształtem do koryta naturalnego i zapewni swobodny przepływ wodzie odpowiadającej przepływowi dozwolonemu $Q_{10\%} = 13,9 \text{ m}^3$.

W związku ze zniszczeniem miejsc gniazdowania pluszcza *Cinclus cinclus* – gatunku ptaka wymienionego w ww. rozporządzeniu Ministra Środowiska nałożono określony w pkt. II.1.1 obowiązek wykonania zastępczych miejsc lęgowych, tj. 3 budek odpowiednich dla tego gatunku ptaka. Natomiast w związku z utratą potencjalnych schronień nietoperzy, jako kompensację przyrodniczą zalecono warunkiem pkt. II.1.2 wywieszenie i późniejszą konserwację 42 budek dla nietoperzy.

Wymierną szkodą w środowisku, związaną z projektowanym przedsięwzięciem, będzie wycinka drzew i krzewów. Została ona w możliwie największym stopniu ograniczona do około 1087 obiektów dendrologicznych kolidujących z realizacją inwestycji (w związku z tym, że grupy drzew i grupy krzewów, które zostały policzone w inwentaryzacji dendrologicznej jako pojedyncze obiekty dendrologiczne, obejmowały od kilku do kilkunastu

osobników, rzeczywista ilość zinwentaryzowanych drzew i krzewów przeznaczonych do wycinki jest znacznie większa i wynosi w przybliżeniu około 1500 drzew oraz około 150 krzewów). W ramach kompensacji przyrodniczej za wskazaną wyżej utratę elementów przyrodniczych warunkami pkt. II.1.3-II.1.7 nałożono obowiązek wykonania nowych zadrzewień i zakrzewień w obrębie i w otoczeniu projektowanego przedsięwzięcia, na gruntach należących do Inwestora. Przy nasadzeniach drzew i krzewów zastosowano przeliczniki x 3 oraz stosowanie więźby 3 x 3 m.

Wycinka drzew i krzewów obejmie część priorytetowego siedliska przyrodniczego *91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe *Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe (w granicach projektowanego przedsięwzięcia zajmuje ono w przybliżeniu powierzchnię 2,87 ha, z czego projektowana wycinka w fazie budowy obejmie około 0,47 ha, tj. około 16%). W zamian za wycinkę drzew w obrębie ww. siedliska warunkiem pkt. II.1.3 nałożono obowiązek nasadzeń drzew i krzewów wzdłuż obydwu brzegów Nysy Kłodzkiej. Biorąc pod uwagę wskazane wyżej przeliczniki i więźbę sadzenia, nasadzenia kompensacyjne powinny objąć około 4500 drzew oraz 450 krzewów, co w przeliczeniu na powierzchnię daje około 4,1 ha (krzewy będą sadzone między drzewami stąd nie wyliczono dodatkowej powierzchni dla nich). Jednakże ze względu na istniejące możliwości terenowe, tj. wolne powierzchnie terenu właściwe siedliskowo dla łęgów, na obu brzegach rzeki możliwe jest dokonanie nasadzeń jedynie na dwóch powierzchniach obejmujących odpowiednio 0,1 ha i 0,45 ha (łącznie na powierzchni 0,55 ha).

Dodatkowo – zgodnie z treścią warunku pkt. II.1.4 i II.1.5 – nasadzenia drzew i krzewów dokonane będą na obu stokach doliny Nysy Kłodzkiej (jako rozbudowa istniejących obszarów leśnych) oraz wzdłuż nowego odcinka drogi gminnej Boboszów-Pisary. Będą one stanowić wyrównanie różnicy w liczbie drzew i krzewów powstałej pomiędzy liczbą drzew zaleconych do nasadzeń kompensacyjnych w postaci łęgów, a faktyczną możliwością nasadzeń na tym siedlisku, a także stanowić będą kompensację za wycinkę około 0,7 ha pozostałych kompleksów leśnych i pojedynczych okazów drzew kolidujących z inwestycją. Ta kompensacja łącznie obejmie tereny o powierzchni co najmniej 5,5 ha i zostaną one dokonane, jako rozszerzenie istniejących obszarów zalesionych.

Z uwagi na fakt, iż część obszaru leśnego o powierzchni około 0,2 ha przeznaczonego do wycinki, stanowi płat siedliska przyrodniczego *9180 jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach *Tilio platyphyllis-Acerion pseudoplatani* nałożono warunkiem pkt. II.1.6 kompensację przyrodniczą polegającą na odtworzeniu płatu siedliska lasu zboczowego (*9180) w innym miejscu (przy zastosowaniu przelicznika x 5 z uwagi na fakt, iż jest to siedlisko priorytetowe o dużym znaczeniu ekologicznym) na powierzchni co najmniej 1,0 ha.

W celu zapewnienia właściwego wyboru miejsca nasadzeń oraz doboru gatunków drzew i krzewów w zależności od właściwości siedliskowych terenu warunkiem pkt. II.1.7 wskazano konieczność opracowania szczegółowego projektu nasadzeń przy udziale specjalistów. Wskazano też terminy kiedy należy wykonać nasadzenia, konieczność zabezpieczenia sadzonej przed zwierzyną, a także zalecono nadzór nad wykonanymi zalesieniami, który ma na celu prowadzenie niezbędnych działań gospodarczych zapewniających ich wzrost i utrzymanie we właściwym stanie. Z treści Raportu wynika,

iż po zakończeniu inwestycji, jeżeli dojdą do skutku uzgodnienia z Nadleśnictwem Międzylesie, Inwestor przekaze zalesiony grunt temu gospodarstwu, w innej sytuacji zleci temu gospodarstwu wieloletni nadzór.

Projektowane nasadzenia drzew i krzewów wzdłuż brzegów Nysy Kłodzkiej, o składzie gatunkowym odpowiadającym łągom, poza kompensacją związaną z wyrównaniem szkód dokonanych w środowisku poprzez zadrzewianie na terenie inwestycji, będą również stanowić kompensację zniszczonych miejsc bytowania i żerowania zimorodka *Alcedo atthis*, a także pozwolą utrzymać, odtworzyć lub poprawić (w perspektywie ok. dziesięciolecia od momentu ich nasadzenia) funkcjonowanie lokalnych korytarzy migracyjnych, jak i żerowisk nietoperzy.

Wskazany w Raporcie obowiązek monitoringu stateczności budowli ziemnej, wód podziemnych i powierzchniowych wynika z obowiązującej obecnie regulacji prawnej i służy do kontroli stanu technicznego obiektu od momentu rozpoczęcia budowy.

Zgodnie z § 119 rozporządzenia Ministra Środowiska z 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 86, poz. 579), budowle hydrotechniczne wyposaża się, w zależności od potrzeb, w urządzenia kontrolno-pomiarowe umożliwiające obserwacje i pomiary:

- 1) przemieszczeń i odkształceń budowli hydrotechnicznej, jej podłoża oraz przyległego terenu;
- 2) naprężeń w konstrukcji budowli hydrotechnicznej;
- 3) poziomów i ciśnień wód podziemnych oraz procesów filtracji zachodzących w budowli hydrotechnicznej, jej podłożu i przyczółkach;
- 4) stanów wody górnej i wody dolnej oraz stanu wód na głównych dopływach;
- 5) zmian dna i brzegów;
- 6) zjawisk lodowych;
- 7) zjawisk meteorologicznych.

Stąd też Wnioskodawca, celem zapewnienia wymaganej przepisami kontroli bezpieczeństwa zapory, wykona przekroje kontrolno-pomiarowe wyposażone w repery powierzchniowe, repery wgłębne płytowe (repery ziemne, repery na budowlach betonowych) oraz piezometry otwarte wiercone. Zapora zostanie wyposażona w urządzenia kontrolno-pomiarowe w celu prowadzenia: kontroli przemieszczeń pionowych (osiadań) podłoża i korpusu zapory oraz urządzeń zrzutowych, pomiarów ciśnienia filtracyjnego pod korpusem zapory, pomiarów wydatku ewentualnie filtrujących przez korpus zapory wód, pomiarów poziomu zwierciadła wody w czaszy zbiornika i poziomu wód na dolnym stanowisku rzeki Nysy Kłodzkiej. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 sierpnia 2006 r. w sprawie zakresu instrukcji gospodarowania wód (Dz. U. nr 150, poz. 1087), wykaz urządzeń pomiarowych, związanych z gospodarowaniem wodą, znajdujących się na urządzeniu wodnym zasady prowadzenia obserwacji i pomiarów zostaną określone w instrukcji gospodarowania wodami. Rozporządzenie określa również tryb powiadamiania o wystąpieniu na urządzeniu wodnym następstw niebezpiecznych zjawisk. Do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód powierzchniowych za pomocą urządzeń do jej piętzenia niezbędny jest operat wodnoprawny i instrukcja gospodarowania

wodą. Projekt instrukcji gospodarowania wodą zatwierdza organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego. Stąd organ odstąpił od wprowadzenia w niniejszej decyzji zapisów dotyczących zasad prowadzenia obserwacji, pomiarów i monitoringu zwierciadła wód gruntowych, stateczności budowli ziemnej oraz kontrolowania w okresie wezbrań stanu podłoża i konstrukcji zapory pod względem możliwości przecieku wód zgromadzonych w zbiorniku, bowiem obowiązek prowadzenie tych obserwacji wynika z obowiązującej regulacji prawnej a właściwym w sprawie jest organ wydający pozwolenie wodnoprawne.

Warunki pkt. II.2.1-II.2.3 mają na celu kontrolę efektywności zaproponowanych działań minimalizujących i kompensujących negatywne oddziaływania na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego związane z realizacją i eksploatacją inwestycji, w szczególności stanu zachowania i odtworzenia siedlisk przyrodniczych: nadrzecznych łągów 91EO (pkt. II.2.1), lasów zboczowych – jaworzyn *9180 oraz możliwości migracji ryb i innych organizmów wodnych.

Warunek pkt. II.2.4 nałożono w celu uzyskania przez tutejszy organ wydający decyzję informacji na temat zakresu i sposobu przeprowadzonych działań oraz w celu uzyskania potwierdzenia udziału właściwego specjalisty w realizacji zapisów postanowienia, co powinno zapewnić właściwą ochronę siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt. Ustalenia specjalistów oraz wyniki przeprowadzonych monitoringów stanowić będą uzupełnienie dokumentacji oraz – w razie konieczności – będą podstawą do modyfikacji nałożonych działań minimalizujących i kompensujących.

W ocenie tutejszego organu, uwzględniając uwarunkowania określone w art. 82 ust. 2 ustawy ooś, posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia pozwalają w sposób wyczerpujący ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Pozwoliły wyczerpująco i wszechstronnie ocenić jego wpływ na środowisko, w tym oddziaływania skumulowane z innymi przedsięwzięciami i określić warunki realizacji przedsięwzięcia. Z oceny wynika brak istotnych kumulacji negatywnych oddziaływań. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza granicami obszarów chronionych wymienionych w art. 6 *ustawy o ochronie przyrody*, w tym poza obszarami Natura 2000. W prowadzonym dla przedmiotowego przedsięwzięcia postępowaniu, przeanalizowano możliwość wystąpienia potencjalnych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na dokonanie oceny wszystkich potencjalnych wpływów przedsięwzięcia na środowisko w tym na obszary Natura 2000, ocenę istotności oddziaływań oraz zaproponowanie adekwatnych środków minimalizujących oraz zaproponowanie alternatywnych rozwiązań w zakresie działań kompensujących negatywne oddziaływania, które w równym stopniu minimalizują oddziaływanie tego przedsięwzięcia na środowisko. Uwzględniając powyższe, tutejszy organ uznał, iż, posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia pozwalają w sposób wyczerpujący ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia

na środowisko, dlatego zgodnie z pkt. III niniejszej decyzji, nie nałożył obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

W toku prowadzonego postępowania w sprawie wydania przedmiotowej decyzji organ ochrony środowiska jako dowód dopuścił wszystko, co mogło przyczynić się do właściwego rozstrzygnięcia sprawy, co do istoty, a podstawą do jej rozstrzygnięcia była ocena całego materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, czym organ spełnił warunki art. 75 § 1 i art. 80 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, wniesione za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska we Wrocławiu

Michał Jęcz

Otrzymują:

1. Tomasz Wróblewski
„HYDROPROJEKT Wrocław” Sp. z o. o.
ul. Wybrzeże Wyspiańskiego 39, 50-370 Wrocław
2. Strony postępowania poprzez obwieszczenie zgodnie z art. 49 Kpa
3. a/a

Załącznik do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 27 lutego 2015 r., znak: WOŚ.4233.8.2012.ŁCK.47 dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego Boboszów na rzece Nysie Kłodzkiej”

1. Cel przedsięwzięcia.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Boboszów” na rzece Nysie Kłodzkiej o powierzchni zalewu 21,35 ha i maksymalnej pojemności 1,418 mln m³. Zbiornik wybudowany zostanie w najwyższych partiach zlewni rzeki Nysy Kłodzkiej, gdzie często dochodzi do gwałtownych wezbrań. Zapora zbiornika przegradzać będzie dolinę Nysy w km 180+085 rzeki, w rejonie miejscowości Boboszów, w gminie Międzylesie.

Zamierzenie inwestycyjne i kompensacja przyrodnicza realizowane będą na działkach:

- 1) 69, 61/1, 61/2, 62, 65, 66/2, 68/1, 70/1, 78, 81/3, 81/6, 80, 64, 66/1, 66/3, 59, 67, 81/5, 77, 61/3, 63, 81/2, 33, 58, 216, 328, 32, 60, 53 AM1, obręb Boboszów,
- 2) 46 AM 1, obręb Pisary,
- 3) 293, 294, 298, 299, 306/4, 306/6, 306/8, 306/2, 306/3, 295, 296, 297, 292/2 AM 2, obręb Pisary.

Poza zasięgiem wód powodziowych poniżej zapory, po zachodniej stronie drogi gminnej Boboszów-Pisary, na fragmentach działek nr 33 i 58 AM 1, obręb Boboszów oraz ewentualnie dodatkowo na fragmentach działek nr 53 i 50 AM 1, obręb Boboszów, w granicach obszaru należącego do Inwestora, wykonane zostanie zaplecze budowy wraz z magazynami, miejscem garażowania maszyn i samochodów, miejscem przechowywania paliw, olejów, obiektami socjalnymi.

2. Charakterystyka

Projektowany suchy zbiornik przeciwpowodziowy składać się będzie z zapory ziemnej i czaszy zbiornika. Urządzenia upustowe zaprojektowano w postaci dwóch niezależnych układów: urządzeń spustowych i urządzeń przelewowych. Rzeka będzie swobodnie przepływać przez czaszę zbiornika i urządzenie spustowe, do czasu gdy przepływ stanie się większy od zdolności przepustowych urządzenia spustowego, wówczas czasza zbiornika zacznie napęlniać się wodą.

Prace budowlane związane bezpośrednio z projektowanym przedsięwzięciem obejmą budowę: zapory zbiornika, dróg wewnętrznych oraz regulację koryta rzeki Nysy Kłodzkiej, powyżej i poniżej zapory, na odcinku o długości około 510 m, w tym sztolni poprowadzonej pod korpusem zapory wraz z urządzeniami wlotowymi i wylotowymi o długości około 137 m. Przed rozpoczęciem fazy budowy wybudowane zostanie zaplecze budowy oraz drogi technologiczne.

3. Zakres prac i podstawowe parametry techniczne przedsięwzięcia:

3.1 Zakres prac

Zakres prac dotyczących obejmuje:

- rozbiórkę obiektów kubaturowych znajdujących się w granicach inwestycji,
- rozbiórkę instalacji technicznych uzbrojenia terenu,
- rozbiórkę części istniejącej drogi gminnej,
- rozbiórkę istniejących mostów i zastąpienie ich brodami,
- budowę dróg wewnętrznych,
- rozbiórkę i przełożenie linii niskiego i średniego napięcia,
- porządkowanie terenu w miejscach projektowanych rozbiórek, lokalne plantowanie i porządkowanie, pokrycie humusem i obsiew mieszkankami traw,
- wycinkę kolidujących z projektowanymi pracami drzew i krzewów, wraz z karczowaniem, (z zastrzeżeniami uwzględnionymi w niniejszej decyzji),
- wykonanie nasadzeń kompensacyjnych.

3.2 Zapora:

Zaporę usytuowaną w km 180+085 rzeki Nysy Kłodzkiej, z koroną na rzędnej 500,00 m n.p.m. i z maksymalnym poziomem piętrzenia na rzędnej 499,70 m n.p.m., zaprojektowano jako konstrukcję ziemną, co przede wszystkim wynika ze stwierdzonego występowania dyslokacji tektonicznych w rejonie lokalizacji tego obiektu.

Budowę korpusu zapory projektuje się o następujących parametrach technicznych:

- max. wysokość zapory - 17,0m,
- rzędna korony - 500,0 m n.p.m.,
- szerokość korony - 6,0 m,
- nachylenie skarp odwodnej i odpowietrznej – 1:3 (łagodniejsze nachylenie skarp zwiększy korpus zapory, a tym samym zwiększy bezpieczeństwo budowli posadowionej na uskokach tektonicznych).

3.2 Urządzenia upustowe:

Urządzenia upustowe zaprojektowano w postaci dwóch niezależnych układów: urządzenia spustowe i urządzenia przelewowe.

Urządzenia spustowe zaprojektowano w postaci sztolni żelbetowej o łącznej szerokości około 11,0 m wraz ze znajdującym się od strony wody górnej wlotem i zakończeniem od strony wody dolnej w postaci niecki wypadowej. Urządzeniami spustowymi przeprowadzane będą wody podczas normalnej eksploatacji zbiornika oraz wody powodziowe przepuszczane za pomocą dwóch otworów zlokalizowanych w ścianie konstrukcji wlotowej. Sztolnię podzielono na trzy okna o szerokości odpowiednio około 1 x 4,0 m i 2 x 1,7 m. W normalnych warunkach wody płynące korytem rzeki przepływać będą oknem o szerokości około 4,0 m. Wody powodziowe przeprowadzane będą kanałem o szerokości około 4,0 m, jak również jednym z kanałów o szerokości około 1,7 m. Urządzenia spustowe wyposażone zostaną w zamknięcia w postaci zasuw o napędzie elektrycznym i awaryjnym napędzie ręcznym. Na odcinku odpowietrznym zapory, wybudowane zostaną dwa kominy żelbetowe umożliwiające dopływ światła dziennego do głównej części sztolni, w której poprowadzone zostanie koryto rzeki.

Urządzenia spustowe: wlot, sztolnię i nieckę wypadową posadowione zostaną na palach żelbetowych. Wszystkie elementy widoczne wykończone zostaną okładziną kamienną.

Urządzenia przelewowe zaprojektowano w postaci przelewu stokowego usytuowanego wzdłuż prawego przyczółka zapory. Woda powodziowa doprowadzana będzie na stanowisko dolne za pomocą kaskady zakończonej niecką wypadową. Na wlocie do urządzenia zaprojektowano przelew zróżnicowany wysokościowo. Przelew stokowy połączony zostanie z korytem rzeki Nysy Kłodzkiej poprzez odcinek ujściowy o szerokości w dnie równej szerokości kaskady i skarpach o nachyleniu 1:2. Rzędna dna odcinka ujściowego na połączeniu z korytem wyniesiona zostanie o około 0,5 m ponad dno, tak aby w normalnych warunkach woda płynąca rzeką Nysą Kłodzką nie cofała się do urządzeń przelewowych.

Urządzenia przelewowe: przelew, odcinek przejściowy, kaskadę i nieckę wypadową posadowione zostaną na palach żelbetowych. Wszystkie elementy widoczne wykończone zostaną okładziną kamienną.

3.3 Regulacja Koryta rzeki Nysy Kłodzkiej:

Prace związane z korytem rzeki Nysy Kłodzkiej prowadzone będą na odcinku o długości około 530,0 m rzeki (po śladzie obecnym). W związku z koniecznością wykonania sztolni (spustów) pod korpusem zapory, które muszą być poprowadzone w linii prostej, długość rzeki ulegnie skróceniu o około 20,0 m, z około 530,0 m przed rozpoczęciem robót do około 510,0 m po zakończeniu. W ramach tych prac zasypanych zostanie około 170,0 m obecnego koryta rzeki i wybudowane nowe koryto o długości około 150,0 m. Budowa urządzeń upustowych wymaga czasowego przełożenia koryta rzeki Nysy Kłodzkiej. Na czas budowy odcinka przed wlotem do sztolni, sztolni wraz z wylotami i wlotami oraz odcinka łączącego koryto rzeki ze sztolnią, zostanie wykonany tymczasowy odcinek rzeki o długości około 145,0 m. Po wybudowaniu wspomnianych wyżej obiektów związanych z funkcjonowaniem sztolni, tymczasowy odcinek rzeki o długości około 145,0 m zostanie zasypany.

Roboty w korycie rzeki Nysy Kłodzkiej obejmują:

- budowę sztolni, która poprowadzona zostanie pod korpusem zapory, wraz z urządzeniami wlotowymi i wylotowymi, na odcinku o długości około 137,0 m, z czego długość sztolni stanowić będzie około 85,0 m,
- budowę nowego koryta rzeki na odcinku o długości około 75,0 m, łączącym wylot ze sztolni z istniejącym korytem. Dno ubezpieczone zostanie narzutem kamiennym. Brzeg prawy stanowić będzie mur oporowy, a brzeg lewy skarpa ubezpieczona brukiem kamiennym,
- regulację istniejącego koryta rzeki, powyżej zapory, na odcinku o długości około 110,0 m. W górnej części tego odcinka o długości około 70,0 m przeprowadzona zostanie korekta i ubezpieczenie brzegów narzutem kamiennym. W dolnej części tego odcinka o długości około 40,0 m skarpy i dno koryta ubezpieczone zostaną brukiem. Na tym odcinku zostanie wykonany bród,
- regulację istniejącego koryta rzeki, poniżej zapory, na odcinku o długości około 188,0 m, z czego na odcinku górnym (zgodnie z warunkami określonymi

w niniejszej decyzji) wykonany zostanie mur oporowy na brzegu prawym (lewy brzeg koryta graniczy z objętym ochroną priorytetowym siedliskiem *9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio platyphyllis-Acerion pseudoplatani*), brzeg lewy i dno pozostają w stanie naturalnym. Na odcinku dolnym, poniżej chronionego siedliska, aż do mostu na drodze krajowej nr 33, brzeg lewy zostanie ubezpieczony brukiem kamiennym, a brzeg prawy murem oporowym (w miejscu tym będzie wylot z urządzeń przelewowych).

3.4 Zagospodarowanie dolnego i górnego stanowiska:

Na stanowisku górnym zakres prac obejmie: porządkowanie terenu po pracach związanych z przełożeniem koryta rzeki Nysy Kłodzkiej na czas trwania budowy oraz budowę drogi dojazdowej do stanowiska górnego. W ramach tych prac przeprowadzona zostanie korekta skarp, a powierzchnie po robotach ziemnych zostaną pokryte humusem i obsiane mieszkankami traw.

Na stanowisku dolnym, podobnie jak na stanowisku górnym, projektuje się: niwelację terenu wzdłuż nowego odcinka rzeki Nysy Kłodzkiej i odcinka objętego regulacją oraz budowę drogi dojazdowej do stanowiska dolnego.

3.5 Przełożenie odcinków linii elektroenergetycznych:

Na terenie projektowanego przedsięwzięcia przebiegają napowietrzne linie niskiego napięcia (NN) o sumarycznej długości około 660,0 m. Linie te zostaną zdemonstrowane. Nowa napowietrzna linia niskiego napięcia (0,4 kV), poprowadzona zostanie wzdłuż nowego, projektowanego odcinka drogi gminnej Boboszków - Pisary, po jej północno-zachodniej stronie, na odcinku o długości około 170,0 m.

Wzdłuż zachodniej części obszaru projektowanej czaszy oraz przez obszar projektowanej zapory zbiornika przebiega napowietrzna linia średniego napięcia (ŚN) o sumarycznej długości około 560,0 m. Linia ta zostanie zdemonstrowana. Nowa napowietrzna linia średniego napięcia (20 kV), poprowadzona zostanie wzdłuż nowego, projektowanego odcinka drogi gminnej Boboszków – Pisary (od około km 0+170 do km 0+800), po jej zachodniej stronie, a następnie poniżej projektowanej zapory, po południowo-zachodniej jej stronie, przekraczając Nysę Kłodzką około 70,0 m poniżej ujścia projektowanej sztolni.

3.6 Drogi wewnętrzne:

Budowa dróg wewnętrznych umożliwi obsługę komunikacyjną projektowanej zapory i czaszy zbiornika, dojazd do dolnego i górnego stanowiska oraz na koronę zapory. Wszystkie drogi wewnętrzne i place do zawracania posiadać będą nawierzchnie bitumiczne. Drogi o szerokości około 3,50 m wyposażone zostaną w pobocza trawiaste, każde o szerokości około 0,75 m.

W celu umożliwienia dojazdu do stanowiska górnego zapory, zaprojektowano drogę wewnętrzną o długości około 510,0 m. Droga ta umożliwi dojazd ekipom konserwatorskim i remontowym do stanowiska górnego zapory, umożliwi ona również wywożenie zgromadzonych na stanowisku górnym przed kratą sztolni odpadów i masy drzewnej, glazów o średnicy większej niż 40 cm zatrzymanych przez kraty sztolni.

W celu umożliwienia dojazdu do stanowiska dolnego oraz na koronę zapory, zaprojektowano drogę wewnętrzną łączącą stanowisko dolne i koronę zbiornika z nowym

odcinkiem drogi. Długość drogi prowadzącej na koronę zapory wynosić będzie około 200,0 m, a drogi prowadzącej na stanowisko dolne zapory około 100,0 m.

3.7 Budynek gospodarczy:

Budynek zaplecza (gospodarczy) projektuje się wybudować na wysokości dolnego stanowiska. Budynek zaprojektowano jako parterowy. W budynku zlokalizowano wszystkie pomieszczenia niezbędne do pełnienia funkcji obiektu zaplecza zbiornika dzielącego funkcjonalnie na dwie strefy. W pierwszej strefie znajdują się pomieszczenia biurowe, socjalne i sanitarne. Strefa druga to pomieszczenia pomocnicze, techniczne, magazynowe oraz garaż.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska we Wrocławiu

Michał Jęcz